

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

2T 5/2014

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 2. listopadu 2016 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Silvie Slepíkové a přísedících JUDr. Aleny Híblerové a Jiřiny Kolářové, **t a k t o :**

Obžalovaný

M. K.

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, t. č. ve výkonu vazby ve Vazební věznici Praha – Pankrác,

je vinen, že

v době od srpna do prosince roku 2011, v Praze, jako předseda představenstva dražební společnosti CLANROY, a.s., IČ 26426927 (dříve MEXX CLANROY, a.s.) a osoba odpovědná za obchodní vedení společnosti, řízení zaměstnanců, s přehledem o stavu závazků společnosti, s aktivním dispozičním právem k účtu společnosti č. xxx/0800 vedeného u České spořitelny, a.s., s právem autorizace plateb z tohoto účtu, v úmyslu použít svěřené finanční prostředky, tedy částky dosažené vydražením nemovitostí, které byly jednotlivými vydražiteli uhrazeny zpravidla zčásti hotově a doplaceny na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s.,

č. ú. xxx/0800 vedený u České spořitelny, a.s., v rozporu s účelem, pro který byly společnosti CLANROY, a.s. finanční prostředky svěřeny, kdy na základě "Smlouvy o poskytování služeb", uzavřené dne 22.6.2010 mezi státním podnikem Lesy České republiky, s.p., IČ 42196451, se sídlem P.ova 1106, Hradec Králové, jako zadavatelem, a společností MEXX CLANROY, a.s., IČ 26426927, se sídlem Šrobárova 1896/14, Praha 10 a společností PROKONZULTA, a.s., IČ 25332953, se sídlem Křenová 299/26, Brno, jako dodavateli, s předmětem smlouvy provádění veřejných dražeb zbytného nemovitého majetku ve vlastnictví státního podniku Lesy České republiky, s.p., byla společnost CLANROY, a.s. dle ustanovení článku VI. odst. 1 "Smlouvy o poskytování služeb", povinna převést ceny dosažené vydražením na účet státního podniku Lesy České republiky, s.p. ve lhůtě tří pracovních dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala, obžalovaný M. K. tyto úhrady neprovedl, inkasované finanční prostředky, které byly společnosti CLANROY, a.s. na přechodnou dobu pouze svěřeny, použil jiným způsobem nijak nesouvisejícím s účelem svěřených těchto prostředků, zpravidla k úhradě jiných závazků společnosti CLANROY, a.s. a na pokrytí běžných provozních nákladů společnosti CLANROY, a.s.,

a to konkrétně u následujících dražeb majetku státního podniku Lesy České republiky, s.p.:

1) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Zlínský kraj, KP Valašské Klobouky, kdy v prohlášení ze dne 29.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **900.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 100.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **23.11.2011**,

2) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Zlínský kraj, KP Valašské Meziříčí, kdy v prohlášení ze dne 26.10.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **1.680.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 200.000,-Kč byla uhrazena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s. dne 21. 7. 2011 a cena byla doplacena na stejný bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. dne **7.10.2011**,

3) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Ústecký kraj, KP Děčín, kdy v prohlášení ze dne 18.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **2.260.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 120.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **11.11.2011**,

4) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Plzeňský kraj, KP Kralovice, kdy v prohlášení ze dne 08.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **750.000,- Kč**, přičemž

dražební jistota ve výši 100.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **4.10.2011**,

5) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Karlovarský kraj, KP Sokolov, kdy v prohlášení ze dne 02.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **1.620.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 100.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **1.11.2011**,

6) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. Xxx, vyhotovený KÚ pro Ústecký kraj, KP Žatec, kdy v prohlášení ze dne 15.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **1.120.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 150.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena taktéž hotově k rukám dražebníka, tj. společnosti CLANROY, a.s. v jejím sídle na adrese Václavské náměstí 802/56, Praha 1, dne **10.11.2011**,

7) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Moravskoslezský kraj, KP Frýdek Místek, kdy v prohlášení ze dne 11.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **2.300.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 200.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **4.11.2011**,

8) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Moravskoslezský kraj, KP Frýdek Místek, kdy v prohlášení ze dne 18.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **2.380.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 300.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **16.11.2011**,

9) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Jihomoravský kraj, KP Hodonín, kdy v prohlášení ze dne 15.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **3.300.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 200.000,-Kč byla uhrazena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s. dne 12. 8. 2011 a cena byla doplacena na stejný bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **11.11.2011**,

10) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Jihomoravský kraj, KP Hodonín, kdy v prohlášení ze dne 11.11.2011 společnost CLANROY,

a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **945.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 100.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **5.11.2011**,

11) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Jihomoravský kraj, KP Hodonín, kdy v prohlášení ze dne 19.10.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **2.350.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 100.000,-Kč byla uhrazena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s. dne 12. 8. 2011 a cena byla doplacena na stejný bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. dne **17.10.2011**,

12) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Jihomoravský kraj, KP Kyjov, kdy v prohlášení ze dne 05.12.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **2.000.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 100.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **1.12.2011**,

13) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Jihomoravský kraj, KP Kyjov, kdy v prohlášení ze dne 07.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **1.620.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 100.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **2.11.2011**,

14) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Jihočeský kraj, KP Strakonice, kdy v prohlášení ze dne 07.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **1.150.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 100.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **3.11.2011**,

15) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Jihočeský kraj, KP Český Krumlov, kdy v prohlášení ze dne 23.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **820.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 100.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **16.11.2011**,

16) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Jihočeský kraj, KP Prachatice, kdy v prohlášení ze dne 02.11.2011 společnost CLANROY,

a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **900.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 100.000,-Kč byla uhrazena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s. dne 2. 8. 2011 a cena byla doplacena na stejný bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. dne **31.10.2011**,

17) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Jihočeský kraj, KP Prachatice, kdy v prohlášení ze dne 29.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **1.400.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 140.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **25.11.2011**,

18) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Jihočeský kraj, KP Prachatice, kdy v prohlášení ze dne 29.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **2.100.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 200.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **25.11.2011**,

19) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. Xxx, vyhotovený KÚ pro Jihočeský kraj, KP Prachatice, kdy v prohlášení ze dne 20.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **2.720.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 100.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **17.10.2011**,

20) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Jihočeský kraj, KP Prachatice, kdy v prohlášení ze dne 31.10.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **2.425.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 120.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **27.10.2011**,

21) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Moravskoslezský kraj, KP Karviná, kdy v prohlášení ze dne 22.09.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **350.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 50.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **8.09.2011**,

22) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Plzeňský kraj, KP Klatovy, kdy v prohlášení ze dne 02.11.2011 společnost CLANROY, a.s.

potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **609.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 100.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **1.11.2011**,

23) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Ústecký kraj, KP Litoměřice, kdy v prohlášení ze dne 23.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **800.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 100.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **22.11.2011**,

24) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Královéhradecký kraj, KP Náchod, kdy v prohlášení ze dne 01.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **2.300.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 150.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **13.10.2011**,

25) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Jihočeský kraj, KP Prachatice, kdy v prohlášení ze dne 25.10.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **1.450.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 150.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **21.10.2011**,

26) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Jihočeský kraj, KP Prachatice, kdy v prohlášení ze dne 31.10.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **1.900.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 200.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **24.10.2011**,

27) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Královéhradecký kraj, KP Hradec Králové, kdy v prohlášení ze dne 07.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **5.500.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 490.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **2.11.2011**,

28) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Karlovarský kraj, KP Cheb, kdy v prohlášení ze dne 7.11.2011 společnost CLANROY, a.s.

potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **940.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 100.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **1.11.2011**,

29) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Karlovarský kraj, KP Karlovy Vary, kdy v prohlášení ze dne 8.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **1.105.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 100.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **4.11.2011**,

30) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Zlínský kraj, KP Zlín, kdy v prohlášení ze dne 24.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **791.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 100.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **21.11.2011**,

31) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Plzeňský kraj, KP Tachov, kdy v prohlášení ze dne 23.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **1.680.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 170.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **18.11.2011**,

32) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Královéhradecký kraj, KP Trutnov, kdy v prohlášení ze dne 7.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **1.000.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 100.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **3.11.2011**,

33) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Středočeský kraj, KP Nymburk, kdy v prohlášení ze dne 15.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **770.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 100.000,- Kč byla uhrazena na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s. dne 18. 8. 2011 a cena byla doplacena na stejný bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. dne **14.11.2011**,

34) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Středočeský kraj, KP Příbram, kdy v prohlášení ze dne 23.11.2011 společnost CLANROY,

a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **1.680.000,- Kč**, přičemž tato cena byla zaplacená na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **21.11.2011**,

35) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Jihočeský kraj, KP Prachatice, kdy v prohlášení ze dne 24.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **1.320.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 100.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacená na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **18.11.2011**,

36) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Karlovarský kraj, KP Cheb, kdy v prohlášení ze dne 14.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **2.760.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 120.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacená na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **11.11.2011**,

37) soubor nemovitostí evidovaný na LV č. xxx pro obec xxx, k. ú. xxx, vyhotovený KÚ pro Karlovarský kraj, KP Sokolov, kdy v prohlášení ze dne 01.11.2011 společnost CLANROY, a.s. potvrdila, že vydražitel uhradil cenu dosaženou vydražením ve výši **880.000,- Kč**, přičemž dražební jistota ve výši 100.000,- Kč byla uhrazena hotově v den konání dražby a cena byla doplacená na bankovní účet společnosti CLANROY, a.s. č. xxx/0800, vedený u České spořitelny, a.s., dne **25.10.2011**,

když dne 1. března 2012 na účet státního podniku Lesy České republiky, s.p. byly připsány dvě platby od společnosti CLANROY, a.s., a to ve výši 2.720.000,- Kč a 2.350.000,- Kč, jako úhrada cen dosažených vydražením nemovitostí uvedených v bodě 11 a 19,

přičemž celkem způsobil poškozenému státnímu podniku Lesy České republiky, s.p., celkovou **škodu ve výši 55.505.000,- Kč**,

tedy přisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena, a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

č í m ž s p á c h a l

zvláště závažný zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

Podle § 206 odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) roků**.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s dozorem**.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy ve společnostech a družstvech v trvání **8 (osmi) roků**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **povinen nahradit způsobenou škodu** poškozenému státnímu podniku Lesy České republiky, s.p., IČ 42196451, se sídlem P.ova 1106, Hradec Králové, **ve výši 55.505.000,- Kč**.

O d ů v o d n ě n í

K průběhu trestního řízení uvádí Městský soud v Praze, že dne 17. 6. 2014 byla u Městského soudu v Praze podána obžaloba na M. K., nar. xxx, pro zvlášť závažný zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku. Hlavní líčení v posuzované trestní věci bylo poprvé nařizeno na 5. 11. 2014, obžalovaný u hlavního líčení odmítl vypovídat s ohledem na svůj psychický stav a medikaci s tím, že vypovídat bude, až mu to jeho zdravotní stav dovolí. Uvedl, že je pod vlivem léků, nemůže se soustředit a svou obsáhlou přípravu zapomněl doma. Městský soud v Praze následně odročil hlavní líčení na neurčito za účelem vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie na obžalovaného. Dne 26. 2. 2015 znalci vypracovali znalecký posudek se závěrem, že obžalovaný K. netrpí ani netrpěl žádnou duševní chorobou ve vlastním slova smyslu a je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení, chápat jeho význam a smysl. Poté obhájkyň obžalovaného JUDr. P. Lamková, MBA doručila Městskému soudu v Praze dokument nazvaný „čestné prohlášení“ obžalovaného ze dne 20. 1. 2015 s přílohami s tím, že tyto dokumenty byly do její advokátní kanceláře doručeny prostřednictvím služby messenger. V tomto prohlášení obžalovaný popsal, že byl do funkce předsedy představenstva dražební společnosti CLANROY, a. s. dosazen jako „bílý kůň“. Peníze měly být ze společnosti odčerpávány J. S., který měl obžalovaného vydírat. Dále obžalovaný napsal, že jeho život je v ohrožení a že pobyt v České republice pro něj není bezpečný. Obhájkyň současně sdělila, že obžalovaný je nekontaktní. Následně bylo šetřením v místě trvalého bydliště na adrese Xxx, zjištěno, že nájem byl ukončen, šetřením v místě bydliště rodičů bylo zjištěno, že matka obžalovaného mluvila v posledních měsících s obžalovaným pouze telefonicky a žádné zprávy o něm nemá, žádné bližší informace nebyly zjištěny od nevlastního bratra a přítelkyně obžalovaného, která pouze uvedla, že se s ní obžalovaný rozešel a odešel z jejich společného bytu na Xxx. Poté dne 16. 4. 2015 vydal Městský soud v Praze příkaz k zatčení na obžalovaného, evropský zatýkácí rozkaz a současně ve smyslu § 79 odst. 1 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních požádal Ministerstvo spravedlnosti České republiky o provedení opatření nezbytných pro vyžádání obžalovaného z cizího státu. Dne 14. 10. 2015 bylo Městskému státnímu zastupitelství v

Praze doručeno čestné prohlášení obžalovaného, ve kterém uvedl, že se chce dobrovolně vrátit do České republiky, chce vypovídat a plně spolupracovat ve věci objasnění trestného činu, z jehož spáchání je obžalován u Městského soudu v Praze. Obžalovaný v tomto prohlášení uvedl, že je zcela srozuměn s tím, že bude vazebně stíhán a požádal o kontaktování přímo přes emailovou adresu nebo nepřímo prostřednictvím jeho rodičů. Dne 17. 12. 2015 bylo Městským soudem v Praze vydáno usnesení, kterým bylo rozhodnuto, že v trestní věci obžalovaného K. povede řízení proti uprchlému podle § 302 a násl. tr. řádu vzhledem k tomu, že ten se vyhýbá trestnímu stíhání pobytem v cizině nebo tím, že se skrývá. Dne 17. 3. 2016 byl Městský soud v Praze vyrozuměn Policií ČR, že obžalovaný M. K. byl zadržen ve Spolkové republice Německo a bude předán do České republiky. K předání došlo dne 19. 5. 2016 a obžalovaný byl následně usnesením ze dne 19. 5. 2016 vzat do vazby.

Dokazováním provedeným v průběhu hlavního líčení zjistil Městský soud v Praze následující skutkový děj.

Obžalovaný M. K. se stal v srpnu roku 2011 předsedou představenstva dražební společnosti CLANROY, a.s. a v době od srpna do prosince roku 2011 jako osoba odpovědná za obchodní vedení společnosti, řízení zaměstnanců, s přehledem o stavu závazků společnosti, s aktivním dispozičním právem k účtu společnosti č. xxx/0800 vedeného u České spořitelny, a.s. a s právem autorizace plateb z tohoto účtu, v rozporu s účelem, pro který byly společnosti CLANROY svěřeny prostředky jednotlivými vydražiteli nemovitostí ve vlastnictví státního podniku LESY ČR, s.p., kdy na základě „Smlouvy o poskytnutí služeb“ uzavřené dne 22. 6. 2010 mezi státním podnikem Lesy České republiky, s.p. a společností MEXX CLANROY, a.s. a společností PROKONZULTA, a.s. byla společnost CLANROY, a.s. povinna převést ceny dosažené vydražením na účet státního podniku LESY ČR, s.p. ve lhůtě tří pracovních dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala, použil inkasované finanční prostředky, které byly společnosti CLANROY, a.s. na přechodnou dobu pouze svěřeny, jiným způsobem nijak nesouvisejícím s účelem svěřeni těchto prostředků, zpravidla k úhradě jiných závazků společnosti CLANROY, a.s. a na pokrytí běžných provozních nákladů společnosti CLANROY, a.s. Takto obžalovaný M. K. použil v rozporu s účelem finanční prostředky ve výši 55.505.000,- Kč.

Městský soud v Praze v hlavním líčení provedl veškeré podstatné důkazy, které byly potřebné pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro rozhodnutí (§ 2 odst. 5 tr. řádu). **Jedná se o zejména o výpověď obžalovaného, výpovědi svědků, znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie a listinné důkazy.**

Obžalovaný M. K. v přípravném řízení využil svého zákonného práva a odmítl vypovídat, pouze uvedl, že nesouhlasí v celém rozsahu s usnesením o zahájení trestního stíhání a k věci se vyjádří po zajištění všech dokumentů, dokladů a podkladů, které chce policejnímu orgánu předložit na podporu svých tvrzení. **Ke své osobě** uvedl, že je kuřák, jiné návykové látky neužívá, má středoškolské vzdělání s maturitou, je předsedou představenstva společnosti CLANROY, a.s. (dále jen „CLANROY“) a jeho čistý měsíční příjem činí asi 35.000,-Kč měsíčně. Dne 19. 5. 2016 byl obžalovaný předán do České republiky a vyslechnut podle § 69 odst. 5 tr. řádu. **U výsledku** obžalovaný uvedl, že poté, co se rozhodl odcestovat z území České republiky, přestože věděl, že je proti němu vedeno trestní stíhání, odjel vlakem

do Frankfurtu nad Mohanem a následně letecky do Venezuely, kde pobýval, než mu vypršelo tříměsíční turistické vízum. Následně se vydal do Panamy, kde pobýval asi týden, než mu bylo, s ohledem na frekvenci leteckých spojení, umožněno odcestovat do Belize s mezipřistáním v Hondurasu. Na všech těchto místech se obžalovaný obával o svoje bezpečí s ohledem na nepříznivou bezpečnostní situaci. Obžalovaný vypověděl, že při odletu z ČR, resp. SRN byl vybaven hotovostí ve výši asi 3.500,- až 4.000,- dolarů. Dále vypověděl, že momentálně by mu museli finančně vypomoci rodiče, práci nemá a musel by zaměstnání hledat. Potvrdil, že si je vědom toho, že je proti němu vedeno další trestní stíhání pro obdobnou trestnou činnost. Zdravotně je zcela v pořádku až na naštípnutí horní končetiny při basketbalu ve věznici v SRN. Uvedl, že je stále ve vztahu se svojí přítelkyní, s níž v minulosti bydlel na adrese Xxx, a u níž by opět mohl pobývat, nicméně následně na dotaz upřesnil, že po celou dobu, kdy se obžalovaný nenacházel na území České republiky, spolu neměli žádný kontakt, až z věznice v SRN si napsali jeden dopis. Obžalovaný je bezdětný. K motivům svého návratu obžalovaný uvedl, že se cítil psychicky lépe.

U hlavního líčení obžalovaný ke své osobě uvedl, že se narodil v xxx dne xxx, je svobodný. Momentálně nemá žádné telefonní číslo, trvalé bydliště má na adrese Xxx, ale asi má nyní trvalé bydliště nahlášeno na Úřadu Městské části Praha xxx na adrese xxx, což dovozuje z doručené pošty. Byt na adrese Xxx, je bytem manželky jeho bratrance L. H., v tomto bytě bydlel se svojí družkou F., která tam bydlí doposud. Je v pravidelném kontaktu se svými rodiči, byli za ním ve vazbě, stejně jako jeho přítelkyně a jeho bratranec. Má středoškolské vzdělání s maturitou, naposledy byl zaměstnán ve společnosti CLANROY, momentálně nemá žádný příjem. Po dobu jeho pobytu v Belize měl sporadické příjmy, vytvářel webové stránky. Další trestní stíhání je proti němu vedeno ve věci Českých drah. Neužívá návykové látky, alkohol pije sporadicky, bere pouze xxx na alergii.

Obžalovaný k věci uvedl, že do společnosti CLANROY nastoupil jako člen představenstva dne 8. 8. 2011, samostatně vykonával funkci předsedy představenstva od 26. 10. 2011, tedy do 26. 10. 2011 bylo představenstvo trojčlenné a obžalovaný neví, proč byl obžalován z páchaní trestné činnosti zrovna on, když jednat mohli vždy minimálně dva členové představenstva. Podle obžaloby bylo zapláceno několik částek na účet společnosti CLANROY v době, kdy představenstvo mělo tři členy, konkrétně se jedná o body 4, 11, 19, 21, 24, 25, 26, 35 a 37 obžaloby. Obžalovaný nechápe, proč je obžalován sám, když za tyto částky odpovídali stejně i B. a Š., jako další členové představenstva společnosti CLANROY. Obžalovaný nerozumí tomu, co znamená, že peníze použil přesně nezjištěným způsobem, jak je uvedeno v obžalobě. Použil je na úhradu závazků společnosti CLANROY, které vznikly před jeho nástupem do této společnosti, nenechal si tyto prostředky pro sebe, což považuje za důležité. Dále nebyla od částek uvedených v obžalobě odečtena tříprocentní odměna, která náležela společnosti CLANROY a dále DPH, celkově ve výši asi 1.600.000,- Kč až 1.700.000,- Kč. Obžalovaný uvedl, že závazky společnosti byly hrazeny od nejstarších, jak je napsáno také v obžalobě, z toho vyplývá, že když nějaké prostředky dostal, mohl hradit pouze starší závazky společnosti, nemohl s prostředky nakládat, jak se mu zlíbilo. Podle obžalovaného je zcela zásadní, co se ve společnosti CLANROY dělo před jeho nástupem, kdy v této době byla společnost řízena tříčlenným představenstvem, jehož členy byli Š., B. a S., a ve společnosti vznikl dluh ve výši 55.000.000,- Kč. Obžalovaný má důkazy k tomu, že ze společnosti CLANROY byly vyvedeny peníze prostřednictvím půjček do jiných společností,

kteří ovládaly stejné nebo spřízněné osoby, a to zejména společnosti MEXX REALITY, s.r.o. a MEXX REALITY CZ, s.r.o. Se společností MEXX REALITY, s.r.o. byla podepsána půjčka dne 14. 4. 2010, tj. ještě před podpisem smlouvy s LESY ČR, kterou podepsal Š. a za společnost MEXX REALITY, s.r.o. S.. Půjčka byla uzavřena na částku 30.000.000,-Kč, vyčerpáno bylo asi 28.093.000,-Kč, následně byly připsány úroky, k smlouvě byla sepsána i upomínka v červnu roku 2011, tedy před nástupem obžalovaného do společnosti. Původní představenstvo společnosti CLANROY se tedy snažilo takto prostředky vymoci, nicméně se to nepodařilo. Dále byly odčerpány prostředky do společnosti MEXX REALITY CZ, s.r.o., jejímž jednatelem byl Š.. Smlouva byla podepsána dne 5. 1. 2011, za společnost MEXX REALITY CZ, s.r.o. ji podepsal Š., za společnost CLANROY ji podepsal také Š. a B.. Společnost CLANROY takto poskytla částku 5.260.000,- Kč. Tato částka nebyla vrácena společnosti CLANROY. Další půjčka byla poskytnuta společnosti MEXX GROUP, a.s. v polovině roku 2011, za společnost CLANROY podepsal smlouvu Š. a B. a za společnost MEXX GROUP, a.s. předseda představenstva Š.. Ze společnosti CLANROY bylo takto odčerpáno 10.375.000,-Kč, byly zasílány upomínky, které nebyly převzaty. Obžalovaný se spolu s účetní společností CLANROY snažili rozkrýt jednotlivé platby, které prováděli Š. a B.. K půjčce ve výši 28.000.000,- Kč se jim nepodařilo zjistit přesná data a částky, jak byla půjčka čerpána, je pouze vyúčtována K. dlužná částka ve výši 28.093.863,- Kč. K druhé půjčce poskytnuté společnosti MEXX REALITY CZ, s.r.o. seznam existuje, celková dlužná částka činí 5.260.000,- Kč, úrok z prodlení činí 304.188,- Kč. Tato částka nebyla dlužníkem uhrazena. Půjčka společnosti MEXX GROUP, a.s. byla sjednána dne 2. 2. 2011, celková půjčka činila 10.375.803,- Kč, úroky činily 668.200,- Kč. Obžalovanému se nikdy nepodařilo zjistit, čím se společnost MEXX GROUP, a.s. zabývá a tedy nechápe, jak mohl Š. očekávat vrácení půjčky. Dále byla společnost CLANROY zatížena úvěry sjednanými za dobu působení původního představenstva. Byl sjednán úvěr u České spořitelny, a.s. ve výši 20.000.000,- Kč, úvěr byl čerpán v roce 2010, první splátka byla ve výši 10.000.000,- Kč a zbytek úvěru byl hrazen splátkami ve výši asi 900.000,- Kč nebo 1.000.000,- Kč. Obžalovaný neví, jak nebo kam byly odčerpány tyto prostředky, je možné, že i z těchto prostředků byly poskytnuty půjčky společnostem MEXX REALITY, MEXX REALITY CZ nebo MEXX GROUP. Dále byl sjednán úvěr ve výši 4.500.000,-Kč, a to buď za působení S., Š. a B. nebo za působení J., který působil v představenstvu ještě předtím. Obžalovaný opět neví, kam a jak byly peníze z úvěru použity. Dále byl sjednán úvěr u společnosti UniCredit, který zatěžoval společnost CLANROY poté, co se stal předsedou představenstva obžalovaný. Museli platit splátky, banky jim hrozily odstavením účtu. Obžalovaný dále považuje za zajímavé, že za působení původního představenstva přistoupila společnost CLANROY k závazku ve výši 3.700.000,- Kč pro společnost STAVOKOMP, přistoupení k závazku podepsal Š.. Společnost STAVOKOMP měla pohledávku za společnostmi MEXX REALITY nebo MEXX REALITY CZ, společnost CLANROY byla nucena platit pod výhrůžkami soudních řízení, takže bylo nutno částku zaplatit společnosti STAVOKOMP. Š. tedy vzal dluhy, které měl v jiných společnostech, převedl je na společnost CLANROY a poté ze společnosti CLANROY odešel.

Další pro obžalovaného záhadnou operací Š. a S. je smlouva se společností SNOOROCK, s.r.o. Společnost CLANROY, za kterou podepisovali Š. a S., se zavazuje z celkové částky asi 60.000.000,- Kč odvést 30 % za marketing jiné společnosti, celkově ve výši 14.300.000,- Kč. Obžalovaný ví, že část této smlouvy, kterou považuje za nesmyslnou, byla zaplacená. Obžalovaný nabídl, že předloží rozvahu účetnictví společnosti k 31. 6. 2011,

tzn. rozvahu účetnictví před jeho nástupem do společnosti CLANROY. Když obžalovaný do společnosti CLANROY nastoupil, účetnictví bylo ve špatném stavu, nebylo možné se v něm vyznat, nebylo možné odhalit, v jakém stavu se společnost v tu chvíli nachází. Společně s G. se snažili dát účetnictví dohromady, aby zjistili, co se ve společnosti za poslední rok a půl až dva roky dělo. Po S. jako finančním řediteli začali v krabicích nacházet nezaúčtované doklady a smlouvy. Když toto však zjistili, jednalo se asi o dobu půl až tři čtvrtě roku po nástupu obžalovaného do společnosti, byl již obviněn. Ničemu v té době již zabránit nemohl, pouze sledoval, co na něj bylo připraveno.

Obžalovaný je toho názoru, že Š. a B. si byli celou dobu vědomi, toho, že zakázka pro LESY ČR byla od počátku plněna s velkými problémy, společnosti CLANROY chodily upomínky na nezaplacené ceny dosažené vydražením od počátku. Obžalovaný je přesvědčen, že peníze, které docházely do společnosti CLANROY, byly používány za jiným účelem od počátku realizace zakázky. Platby státnímu podniku LESY ČR se zpožďovaly a byly hrazeny zpětně, obžalovaný neví o jediné platbě, která by byla uhrazena včas. Obžalovaný naznačil, že pokud byla třetí platbou uhrazena první platba, čtvrtou platbou druhá platba, další platby byly půjčeny společností MEXX REALITY a MEXX GROUP a dalším subjektům, tak ztráta vznikne až na samém konci činnosti, ztráta nemůže automaticky vzniknout na začátku. Obžalovaný byl do společnosti dosazen, platil z účtu společnosti staré závazky, které ho dobehly v září nebo říjnu až listopadu roku 2011. Zabránit tomuto mohl, pouze pokud by se dostal k prostředkům, které Š. rozpůjčoval do jiných společností. Zakázka pro LESY ČR nebyla ztrátová, kdyby nebyly odčerpány peníze do jiných společností, zakázka mohla dopadnout zcela normálně. Prostředky byly převáděny do jiných společností proto, aby bylo zabráněno trestnímu stíhání v těchto společnostech, ani tak se ale trestnímu stíhání zabránit nepodařilo. Obžalovaný sám ve společnosti MEXX REALITY dříve pracoval jako makléř, proto ví, že tato společnost měla problém s vyplácením úschov klientů, na společnost MEXX REALITY mohly být podány desítky trestních oznámení. Pokud by se však společnosti CLANROY vrátily prostředky tak, jak měly, společnost CLANROY by neměla problém. Hloupost obžalovaného spočívá v tom, že do společnosti CLANROY nastoupil. Obžalovaný nechce popírat vinu, myslí si, že z pohledu zákona je vinen, je to jeho chyba, chybou bylo také odjet do Belize. V té době mu však nebylo dobře, zároveň ale obžalovaný poukázal na to, že se dobrovolně vrátil zpět, aby mohlo být trestní řízení „dotazeno do konce“.

Svědčce M. B. v přípravném řízení uvedla, že vedla účetnictví společnosti CLANROY od poloviny roku 2010 do října 2011, nebyla zaměstnankyní společnosti CLANROY, ale společnosti MEXX GROUP a následně společnosti PONS SERVIS s.r.o., společnost PONS SERVIS s.r.o. vedla G.. S obžalovaným se setkala jako s předsedou představenstva v září nebo říjnu 2011. Svědkyně účtovala přijaté a vydané faktury, pokladní doklady a po odchodu S., který byl finančním ředitelem ve společnosti MEXX GROUP a odešel asi v dubnu 2011, také bankovní výpisy. Účetní doklady většinou obdržela přímo ona, někdy od obžalovaného K., někdy od Č., která byla asistentkou pana M.. Měla právo nahlížet na stav bankovních účtů, neměla právo odesílat platby, ale pouze je připravit. Platby mohl provádět Š., M. a později obžalovaný. M. vždy o všem rozhodoval, platby se musely provádět až s jeho souhlasem, byl to majitel společnosti, svědkyně s ním do styku nepřišla. Pan M. měl kancelář na jiné adrese, a to na xxx v Praze 1, tam měl kancelář také obžalovaný, svědkyně měla kancelář na xxx. Svědkyně zaslala přehled závazků H. a M., oni zaslali přehled plateb,

kteří má svědkyně připravit a ona platbu připravila. H. byla ekonomickou ředitelkou společnosti CLANROY, působila v této společnosti asi také od poloviny roku 2010, asi měla na starosti získávání zakázek pro společnost. Zakázka pro LESY ČR byla velkou zakázkou a společnost CLANROY měla problémy s vyplácením dražebních jistot státnímu podniku LESY ČR, tyto problémy začaly v polovině roku 2011, problémy vznikly proto, že nebyl dostatek finančních prostředků na účtu. Veškeré platby probíhaly elektronicky, svědkyně měla čipovou kartu k účtu, ale pouze s právem náhledu na účet a tipování plateb, stejné práva k účtu měl S.. Společnosti CLANROY a MEXX GROUP si navzájem půjčovaly peníze, půjčky se realizovaly na základě pokynů M.. Svědkyně si vzpomíná, že byly v účetnictví společnosti CLANROY evidovány úvěry, ty byly sjednány ještě před působením obžalovaného K. ve společnosti CLANROY.

U hlavního líčení doplnila, že pracovní poměr ve společnosti ukončila z důvodu pracovní náročnosti a zhoršování se finanční situace společnosti, což svědkyně zjistila podle bankovních výpisů, společnost měla problémy s finanční situací na svém účtu, z těchto důvodů ze společnosti odešel také S.. Klienti zasílali dražební jistoty na účet společnosti, ale na tomto účtu často nezůstaly a byly odesílány jiné společnosti, a to do společnosti MEXX GROUP nebo MEXX REALITY CZ, mělo se jednat o půjčky tímto společností, smlouvy vystavovalo právní oddělení. Takto platby odcházely na účty jiných společností v podstatě od počátku fungování společnosti, ale postupem času se to zhoršovalo. Společnost měla množství účtů, hlavní účet byl veden u České spořitelny, a.s. a Komerční banky, a.s. Na účet v České spořitelně, a.s. byly zasílány dražební jistoty a byl to také provozní účet společnosti. Svědkyně neví o tom, že společnost měla zřízenou bezpečnostní schránku u banky UniCredit Bank a.s. Pokud jde o realizaci plateb, svědkyně jako zaměstnankyně účtárny, zpracovala platební příkazy, pak dala avízo Z. M. a ten platby realizoval, musel je autorizovat elektronicky. Tento proces zůstal stejný i po nástupu obžalovaného K. do společnosti. Avízo nebylo zasíláno obžalovanému K.. Svědkyně má za to, že obžalovaný neměl vliv na to, které závazky společnosti CLANROY budou uhrazeny a že nemohl provádět platby. Při konfrontaci se svojí výpovědí z přípravného řízení v této otázce svědkyně uvedla, že si již okolnosti nepamatuje z důvodu dlouhé časové prodlevy, nyní měla za to, že autorizace mohl provádět pouze Z. M.. Přehled plateb byl zasílán také H. a asi s M. rozhodovali o tom, která platba bude realizována. Svědkyně má za to, že o tomto nerozhodoval obžalovaný, dovozuje to z toho, že nedocházel do kanceláří na Václavském náměstí často. Docházel do těchto kanceláří ale asi častěji než M.. Svědkyně před odchodem ze společnosti předávala účetnictví hlavní účetní společnosti PONS B. Účetnictví bylo seřazené a založené. Svědkyně o problémech se zpožděnými platbami informovala H. a M., se Z. M. komunikovala někdy, a to telefonicky nebo emailem.

K výslechu svědkyně se podle § 214 tr. řádu vyjádřil obžalovaný tak, že v bezpečnostní schránce společnosti u UniCredit Bank a.s., na kterou byla svědkyně dotazována, byla pouze smlouva s Českými drahami, nic jiného.

Svědka L. G. v přípravném řízení uvedla, že uzavřela smluvní vztah se společností CLANROY za společnost PONS SERVIS s.r.o. jako dodavatel vedení účetnictví společnosti CLANROY, a to v květnu 2011. Smlouva byla sjednána za společnost CLANROY s panem S., pak jednala svědkyně se Š. a H., smlouvu podepsal Š.. V té době byl statutárním orgánem pan Š. a na mandátní smlouvu byla ředitelkou společnosti H.. Zakázka LESY ČR končila

v srpnu či září roku 2011, v té době byla zakázka z účetního pohledu uzavřena. V lednu 2012 ještě obžalovaný schválil úhrady pro LESY ČR, a to úroky z prodlení ve výši 189.000,- Kč. Proces schvalování účetních dokladů popsala svědkyně tak, že na začátku přijde do pošty závazek, ten je předán k věcnému schválení odpovědnému pracovníkovi. Věcně schválený závazek se zapíše do knihy závazků v účetním systému. Účetní následně předkládá odpovědnému pracovníkovi seznam nezaplacených závazků a odpovědný pracovník rozhoduje o tom, které závazky se uhradí ihned a které později. Účetní připraví příkaz k úhradě a odpovědný pracovník musí tento příkaz autorizovat, aby došlo k převodu peněz. Seznam závazků byl v roce 2011 až do jara 2012 předáván H., následně byl předáván obžalovanému K.. Autorizovat platby může obžalovaný, v době působení H. si tím svědkyně není jistá, má za to, že platby mohl autorizovat vždy statutární orgán. Společnost CLANROY půjčovala jiným právnickým osobám peníze, zejména má společnost CLANROY pohledávky za společnostmi MEXX GROUP, MEXX REALITY CZ a MR REALITY. Půjčky jsou z let 2010 až 2011 a jsou v řádech desítek milionů Kč. Půjčky jsou zaevidovány v účetnictví, smlouvy podepisoval Š.. Účetní doklady od května 2011 zpracovávala B., a to do října 2011, poté je zpracovávala S.. Společnost CLANROY si před převzetím účetnictví společností PONS SERVIS s.r.o. vzala úvěry. Svědkyně nemůže jednoznačně odpovědět, zda bylo z účetnictví patrné, že docházelo k opožděným platbám ve prospěch LESY ČR, protože se nejednalo z jejího pohledu o informaci, která by ji měla zajímat. Svědkyně uvedla, že po převzetí účetnictví proběhla revize tohoto účetnictví a sdělila, že nikdy neviděla účetnictví v takto špatném stavu. S. jim nepředal účetnictví z roku 2010 ani účetnictví do dubna 2011, nebyla provedena inventarizace účtů ani účetního programu HELIOS, nebyly definované účetní výkazy. U S. potom našli krabici plnou nezaúčtovaných dokladů z roku 2011 a 2010. Museli tedy provést inventarizaci účetních dokladů, aby mohli začít s rekonstrukcí účetnictví společnosti CLANROY. Jednalo se o náročný proces a audit účetnictví za rok 2011 byl předán v květnu roku 2013.

U hlavního líčení doplnila, že je majitelkou společnosti PONS SERVIS s.r.o., její hlavní činností je vedení účetnictví a činnosti spojené s vedením účetnictví. Dále svědkyně vlastní společnost PONS s.r.o., kterou má od roku 1996. Společnost PONS SERVIS s.r.o. měla v roce 2011 desítky klientů, bylo jich více než 30. Ke společnosti CLANROY se dostali tak, že je kontaktoval S., bylo to asi na základě doporučení, svědkyně kdysi znala Z.a M. a znala také jeho syna L. M.. Předtím účetní agendu zpracovávali vlastní zaměstnanci společnosti CLANROY, profesně to asi nezvládli, účetnictví bylo v tristním stavu. W. byl řadový zaměstnanec společnosti CLANROY, svědkyně s ním přišla do styku v souvislosti se svou činností, dělal technickou podporu, zařizoval nákup mobilních telefonů, rozvážku pošty apod. Účetnictví nebylo přebíráno protokolárně, nebylo sepsáno, v jakém stavu je účetnictví přebíráno, nebylo to možné s ohledem na stav účetnictví. V té době se jednalo o krizovou situaci s ohledem na DPH, dali přednost tomu se rychle seznámit s podmínkami, aby společnost stihla termíny, byla tam účetní společnosti CLANROY, která také představovala zdroj informací. Rekonstrukce účetnictví proběhla za celý rok 2011. Původně si mysleli, že nechybí prvotní doklady, ale následně na konci roku 2011 před stěhováním společnosti našli krabici plnou nezaúčtovaných dokladů patřících do účetnictví společnosti CLANROY, museli začínat celou práci znovu. Jednalo se o faktury, pokladní doklady, upomínky za rok 2011 a částečně rok 2010. Audity účetnictví probíhaly, svědkyně nechala společnost auditovat po dohodě, kdy to doporučili vedení společnosti, aby audit proběhl, za rok 2011 až 2013 a audit

prováděla společnost PKM AUDIT. Provedení auditu svědkyně konzultovala s obžalovaným. Svědkyně si nevzpomíná, že by se na ně obžalovaný obrátil před nastoupením do funkce předsedy představenstva se žádostí o seznámení se s účetnictvím společnosti.

O přijatých platbách z dražeb bylo účtováno tak, že každá dražba měla vlastní zakázkové číslo, aby mohla být sledována. Bylo o nich účtováno jako o závazcích v účetním systému VINKONTO, bylo to na účtu 249, tj. účet příjmů krátkodobé finanční výpomoci. O těchto prostředcích se účtovalo jinak než o vlastním majetku společnosti, protože kdyby o tom účtovali jako o pohledávkách, tím by zkreslovali účetní realitu společnosti. Proto zvolili účet 249, který je jako ostatní finanční výpomoci, podobně jako účet „peníze na cestě 261“, účet byl zaúčtován do pasiv, do závazků společnosti. O úhradách závazků společnosti CLANROY vždy rozhodoval statutární orgán společnosti. Za působení obžalovaného se podařilo realizovat, aby společnost začala fungovat v oběhu dokladů, vytvořili na to směrnice. Platby se dávaly ke schválení vedení společnosti, což byl obžalovaný K. od srpna 2011. Z účetního systému byly vytvářeny pravidelné zprávy podle aktuálního stavu, obžalovaný K. rozhodoval, co bude platit, dával pokyny účtárně. U těch plateb, u kterých obžalovaný rozhodl, že budou zaplacený, zadal požadavek do účtárny a kolegyně svědkyně připravila příkazy k úhradě, poté je připravovala v elektronické podobě a obžalovaný je autorizoval. Obžalovaný měl přístup do internetového bankovníctví a úhrady odeslal. Před obžalovaným K. byly předkládány platby H., podklady dostávala asi od svojí zaměstnankyně, když svědkyně do společnosti CLANROY přišla a poprvé vytiskli skutečné závazky společnosti CLANROY, H. z toho byla v šoku, že to není možné. Svědkyně neví, zda by bylo technicky možné zrealizovat převod peněz zaplacených společnosti CLANROY vydražitelem nemovitosti státnímu podniku LESY ČR do tří dnů. Když byla cena dosažená vydražením zaplacená, účtárna dostala účetní doklad, zaúčtovali to a automaticky to bylo zapsáno v závazcích společnosti, když se to spárovalo s bankovním výpisem. Tyto prostředky byly vyplaceny pouze na příkaz statutárního orgánu společnosti, oni nerozhodovali o tom, co se bude platit. Když peníze od vydražitele přišly na účet, obžalovaný se nemusel dívat na účet, aby zjistil, že platba přišla, stačilo se podívat do účetního systému, měl do něj přístup, svědkyně ale neví, zda to dělal. Poté obžalovaný jedenkrát týdně dostával výpis závazků a pohledávek společnosti.

Svědkyně dodala, že společnost platila všechny své závazky, byť možná po splatnosti. Vznikly tři problémy, a to byly LESY ČR, České dráhy a úvěr u České spořitelny, a.s. U zakázky pro LESY ČR bylo ve smlouvě ujednáno něco málo pod 1000 dražeb, a společnost CLANROY jich zrealizovala sotva polovinu, v roce 2012 na jaře vyčíslovali v CLANROY škodu za nedodržení smlouvy a tato škoda činila přes 63.000.000,-Kč, což si svědkyně pamatuje, protože to chtěla nějakým způsobem zavést do účetnictví a konzultovala to až na Ministerstvu financí u Ing. S., jestli tedy existuje možnou formou toto zaúčtovat, pro kalkulaci této částky dávala obžalovanému podklady. S tím, že společnosti CLANROY vznikla škoda nedodržením smlouvy, přišel obžalovaný. Další závazky společnosti byly hrazeny zkrátka z těch prostředků, které byly na účtu, nedá se vyloučit, že byly hrazeny z prostředků, které byly zaúčtovány na účtu 249. Pro svědkyni byl partner vždy pouze statutární orgán, s nikým jiným se nebaví, pokud nemá plnou moc, Z. M. potkávala později, když sídlili v Praze 5 - Smíchov, v té době byla akcionářem společnosti CLANROY zahraniční společnost, jejímž ředitelem nebo prezidentem je Z. M.. Svědkyně neví, proč měl obžalovaný dispoziční oprávnění k účtu společností před tím, než se stal předsedou

představenstva, připadá jí logické, že by se na tomto se stávajícím statutárním orgánem domluvili, když se na funkci předsedy představenstva chystal. Obžalovaný měl uzavřenou mandátní smlouvu a z tohoto titulu mu byla vyplácena odměna v řádech desítek tisíc Kč. Dle svědkyně musel obžalovaný velmi brzy ne-li hned zjistit, že účetnictví společnosti CLANROY není v pořádku, proto také začali pracovat na rekonstrukci účetnictví. Doklady, které byly nalezeny v krabici na začátku prosince roku 2011, ovlivnily účetnictví společnosti CLANROY záporně, byly tam samé závazky, nebyly tam pohledávky. Ke konci roku 2011 byl stav účetnictví tedy jiný, než se zdálo na počátku rekonstrukce účetnictví, nyní v insolvenčním řízení jsou navíc přihlášeny další pohledávky, o kterých vůbec nevěděli, které vznikly někdy v roce 2008. Společnost CLANROY měla v účetnictví evidovány také půjčky, a to např. za H., která byla splacena, dále za společnostmi MEXX REALITY a MEXX GROUP a také za Z. M.. Svědkyně ukončila činnost pro společnost CLANROY v roce 2013 dohodou. Účetnictví bylo předáno S. statutárnímu orgánu P., byly vyhotoveny předávací protokoly. Smlouva byla ukončena k 31. 12., k předání došlo asi v polovině ledna.

Součástí spisu jsou následující listiny předložené svědkyní L. G.:

- **smlouva o vedení účetnictví** ze dne 19. 4. 2011 uzavřená mezi společností PONS Servis s.r.o. jako zhotovitelem a společností CLANROY jako odběratelem (čl. 76-81)

Svěddek J. H. v přípravném řízení uvedl, že je zaměstnán jako xxx ve státním podniku LESY České republiky, s.p. (dále jen „LESY ČR“). Dále sdělil, že v březnu roku 2010 byla LESY ČR vyhlášena veřejná zakázka na poskytnutí služeb týkající se odprodeje nepotřebného majetku podle zákona o dražbách. V rámci této zakázky byl specifikován objem nemovitostí, s kterými v dané chvíli LESY ČR disponovaly a zároveň byly označeny jako nepotřebný majetek. Po vyhodnocení veřejné zakázky byla v červnu 2010 uzavřena smlouva se společnostmi MEXX CLANROY, a.s. (dále jen „MEXX CLANROY“) a PROKONZULTA, a.s. (dále jen „PROKONZULTA“). LESY ČR následně postupně předávaly podklady k realizaci dražeb a zakázka byla ukončena v roce 2011. Veřejná zakázka byla vyhlášena na 1200 nemovitostí, než však byla uzavřena smlouva o poskytování služeb, nebylo možné zcela pozastavit prodej nepotřebných nemovitostí ve vlastnictví LESY ČR, dále došlo k podání určovacích žalob na majetek LESY ČR a objevily se další důvody, pro které nebylo možno všechny nemovitosti zařadit do prodeje prostřednictvím dražebníka, a tak byla nakonec smlouva o poskytování služeb uzavřena na 950 objektů. Smlouva o poskytování služeb umožňovala zadavateli v průběhu plnění smlouvy upravovat celkový rozsah objektů, dražebníku bylo předáno přes 600 souborů nemovitostí určených k dražbě, některé z nich byly slučovány do logických celků a pak obsahovaly více než jeden objekt. LESY ČR předávaly společnosti MEXX CLANROY dokumentaci do konce roku 2010, minoritní část podkladů byla předána počátkem roku 2011. Pokud jde o to, že společnost CLANROY měla urgovat předávání podkladů k dražbám od LESY ČR, svědek uvedl, že LESY ČR opakovaně urgovaly rychlost řešení prodeje majetku prostřednictvím dražeb a společnost CLANROY argumentovala tím, že vyčkává předání veškerých objektů, aby mohla nemovitosti sloučit do logických celků, LESY ČR však společnost CLANROY upozorňovaly, že tato skutečnost není ve smlouvě řešena. Docházelo k opožděným převodům plateb, které společnost MEXX CLANROY, a.s. obdržela od vydražitelů, přičemž LESY ČR tuto společnost opakovaně upozorňovaly na prodlení v zaslání plateb, kdy toto prodlení představovalo porušení smlouvy o poskytování služeb. LESY ČR předepisovaly společnosti MEXX CLANROY, a.s. úroky

z prodlení z takto opožděných plateb. Na konci roku 2011 docházelo k neustálému prodlužování termínů pro zasílání plateb a poslední platby LESY ČR obdržely dne 1. 3. 2012. Následně byla celá věc předána k řešení advokátní kanceláři. K prodlevám docházelo od samého počátku realizace dražeb. Na odboru majetku státního podniku LESY ČR nejsou k dispozici dokumenty, z nichž by vyplývalo, že společnost CLANROY upozornila státní podniky LESY ČR na možnost vzniku škod porušením povinností ze strany LESY ČR, o tomto se svědek poprvé dozvěděl z dopisu, kterým CLANROY uplatnila vůči LESY ČR škodu. Svědek se účastnil asi dvou nebo tří jednání se zástupci společnosti CLANROY, a to koncem roku 2010. Jednání se týkala plnění smlouvy, LESY ČR upozorňovaly na pomalé realizace dražeb. Za LESY ČR se účastnil jednání svědek a Z. a za společnost CLANROY neví svědek přesně, protože v té době probíhaly ve společnosti personální změny, mohl tedy jednat s J. nebo Š.. Svědek předával spisovou dokumentaci k dražbám I. či Z.. Svědek s obžalovaným nikdy nejednal.

U hlavního líčení doplnil, že ve státním podniku LESY ČR pracuje od roku 1999 dosud. V roce 2010 došlo k rozhodnutí vedení LESY ČR, že prodej nemovitostí bude převzat odbornou společností, která má na starosti realizaci veřejných dražeb, proběhlo zadávací řízení, došlo k vyhodnocení a nebyly shledány žádné věcné nedostatky u nabídky společnosti PROKONZULTA a CLANROY, které byly jediným uchazečem. Nabídka splňovala zákonné požadavky, a tak byla následně podepsána smlouva a začaly být předávány jednotlivé složky s prodeji majetku a společností prováděly dražby jménem státního podniku LESY ČR. Společnost CLANROY od začátku oproti společnosti PROKONZULTA neplatila řádně a včas, bylo předepisováno penále a to společnost CLANROY hradila bez problému. Na konci roku 2011 společnost přestala platit úplně. Prodej nemovitostí probíhal v souladu se zákonem o zadávání veřejných zakázek, nevznikaly žádné problémy kromě plateb. Existovala možnost odstoupení od smlouvy, to by bylo rozhodnutí managementu, který podepisoval úroky z prodlení, takto se o tom mohl dozvědět. Lze se domnívat, že od smlouvy nebylo odstoupeno z toho důvodu, že společnost CLANROY hradila úroky z prodlení, H. neustále prodlení vysvětlovala přechodem na nový účetní systém apod. Pokud došlo ke změnám statutárního orgánu, informace byly adresovány vedoucímu odboru, nikoliv svědkovi, ten se dozvěděl o některých změnách zprostředkovaně emailem od vedoucího odboru Z. Pokud jde o jednostranný zápočet, ten byl učiněn v roce 2012, LESY ČR to odmítaly. Svědek se domnívá, že zápočet nelze provést, protože se nejedná o prostředky společnosti CLANROY, ale byly to vždy prostředky státního podniku LESY ČR, tzn. nelze provést započtení, když nebyla žádná pohledávka. Společnost CLANROY mohla uplatnit jednostranný zápočet z titulu náhrady škody dříve, než byla urgována LESY ČR a věc byla předána advokátní kanceláři, poslední spisy byly společnosti CLANROY předány v květnu 2011, od té doby musela společnost CLANROY vědět, že další nemovitosti nedostane, tedy není jasné, proč jednostranný zápočet uplatnila až v květnu 2012. Ve smlouvě bylo zcela jednoznačně napsáno, že LESY ČR mohou snížit počet nemovitostí, které dávají do dražby. Škoda nemohla vzniknout ani tím, že by si připravovali nějaké podklady pro dražby, protože pokud nebyly předány podklady společnosti CLANROY ze strany LESY ČR, nemohla si společnost CLANROY připravovat podklady pro dražbu. Společnost CLANROY v rámci plnění smlouvy namítala, že z jejich pohledu dostávali podklady pozdě, mysleli si, že podklady dostanou hned na začátku plnění smlouvy, ale podklady dostávali průběžně a čekali na ně. LESY ČR namítaly, že dražby probíhají pomalu, dražby neprobíhaly, smlouvu nebylo možné prodloužit, CLANROY na toto byl

neustále upozorňován a oni tvrdili, že čekají, až dostanou větší množství dražeb, aby se jim jejich realizace vyplatila a mohli soustředit nějaké logické celky. Nebylo nutné, aby měli všechny podklady najednou na začátku, postupně museli zadávat znalecké posudky, nebylo by to realizovatelné rychleji.

Svědčyně D. H. v přípravném řízení uvedla, že do společnosti CLANROY nastoupila v roce 2007 jako xxx, v té době společnost vlastnil P. J., v červenci 2007 odešla na mateřskou dovolenou a vrátila se v roce 2010, kdy J. projednával možnost prodeje svého podílu. K prodeji poté došlo a nového akcionáře představoval Z. M.. J. zůstal ve společnosti na pozici ředitele. Na jaře 2010 byla požádána, aby prozatímně řídila společnost, která se přestěhovala na Václavské náměstí v Praze 1, v té době se předsedou představenstva stal Š.. V dubnu či květnu 2010 se svědkyně dostala do konfliktu s panem M., konflikt se týkal zakázky pro Dopravní podnik hl. m. Prahy, kterou zpracovával S., po konfliktu odešla zpět na rodičovskou dovolenou. V roce 2011 dostala nabídku na návrat zpět do společnosti, volal jí buď M., nebo Š.. Bylo jí řečeno, že společnost na tom není ekonomicky dobře a je potřeba zpracovat zakázku pro LESY ČR. Nastoupila v únoru 2011 a jejím úkolem bylo personálně společnost obsadit, implementovat dražební procesy a zrealizovat zakázku pro LESY ČR. Původně nastoupila jako řadový dražebník a měla se „rozkoukat“ a postupně společnost převzít, což se ale odehrálo během jediného měsíce. Začala rozklíčovat ekonomickou situaci společnosti s tím, že nejsou včas vypláceny mzdy, první ekonomické přehledy získala v dubnu či květnu 2011. Zároveň měla za úkol kontrolovat peněžní toky a dávat návrhy na úhrady závazků, jednou týdně jí byl účtárnou předkládán přehled závazků společnosti, svědkyně vytvářela z tohoto návrh na úhrady, který zasílala k provedení Š. nebo následně K.. Návrh byl vytvářen na základě dostupných peněžních prostředků, ve většině případů z hlediska časové chronologie, takže se hradily nejstarší závazky. Co se z návrhu ve skutečnosti uhradilo, bylo v kompetenci napřed S. jako ekonomického ředitele a poté od roku 2011 předsedy představenstva. Platby probíhaly na základě verifikace přes elektronický klíč. Svědkyně měla náhledový přístup k účtu, po jeho zřízení zjistila, že prostředky odchází neznámo kam, řešila to se Š., ten říkal, že situaci řeší. Svědkyně pouze sledovala finanční toky společnosti, neměla vliv na pohyb na účtech. Zakázka pro LESY ČR byla dokončena v září nebo říjnu 2011, svědkyně si je vědoma upomínek, které LESY ČR zasílaly, tyto upomínky předávala Š. a od poloviny roku 2011 obžalovanému. Závazky vůči LESY ČR nebyly hrazeny včas od počátku. Společnost byla v situaci, že její výnosy nepokrývaly náklady, situace se změnila v druhé polovině roku 2011, kdy bylo z účetního pohledu patrné, že společnost vytváří zisk. Odčerpávání peněz ze společnosti nebylo zaevidováno v účetnictví, chyběly prvotní účetní doklady, protože je do účetnictví nikdo nedodal, když s tímto konfrontovala Š., sdělil jí, že doklady již byly nebo budou předány účetní, kterou byla B..

K realizaci dražeb svědkyně uvedla, že celou dražbu evidovala tzv. průvodka dražby, která popisovala stav realizace dražby. Jednotlivé úkony dopisoval pracovník dražebníka s připodepisováním dílčích částí ředitelkou společnosti, tj. svědkyní. V účetnictví byla nezaplacená cena dosažena vydražením vedena jako dočasná pohledávka, pro všechny dražby existoval sumární přehled dražeb, který monitoroval úhrady cen dosažených vydražením a termíny splatnosti navrhovateli dražby. V okamžiku přijetí ceny dosažené vydražením byl termín úhrady zaznamenán dražebníkem do průvodky a předán s podpisem svědkyně účtárně k zaznamenání závazku společnosti CLANROY do účetnictví. S tímto byla předána žádost na

vystavení daňového dokladu na odměnu dražebníka a odeslání navrhovateli dražby. Závazek společnosti musel být v účetnictví veden do jednoho dne od obdržení ceny dosažené vydražením, termín splatnosti byl veden v každodenně aktualizovaném přehledu. Na základě zavedení položky do účetnictví byl svědkyni zaslán od účetní přehled úschov k výplatě a svědkyně připravila návrh k výplatě navrhovateli, návrh svědkyně odeslala B. a posléze S. z účtárny a zároveň předsedovi představenstva, v účtárně byl vypracován návrh příkazu k úhradě. V únoru 2012 dala výpověď a rezignaci na post předsedy dozorčí rady, kdy tato funkce jí byla nabídnuta asi v březnu 2011. Z. M. vystupoval za akcionáře společnosti CLANROY.

U hlavního líčení doplnila, že primárně měla za úkol personálně zajišťovat chod společnosti, kontrolovat průběhy realizovaných dražeb, plánovat s dražebními týmy realizaci zakázek, které společnost CLANROY měla v té době nasmlouvané, měla za úkol kontrolu finančních toků, jak z hlediska skládaných dražebních jistot, tak z hlediska hrazení závazků společnosti. Do účtárny a předsedovi představenstva byly zasílány týdenní přehledy k realizaci plateb. Z. M. se zpočátku v jednáních s J. v souvislosti s koupí společnosti CLANROY představoval jako zástupce akcionáře, poté jako prezident společnosti. Ve společnosti CLANROY M. fungoval společně s S., panem Š. a obžalovaným, vystupoval jako nejvyšší představitel společnosti, to se projevovalo například tím, že koordinoval projekt, u kterého vznikl mezi ním a svědkyní konflikt, nejvíce se jednalo s M., když byl předsedou představenstva Š.. Dispoziční oprávnění k účtu společnosti měl vždy jenom předseda představenstva, takto byla svědkyně informována. Na účtu společnosti CLANROY u České spořitelny, a.s. se soustředily jak ceny dosažené vydražením, dražební jistoty, tak prostředky na úhradu provozních nákladů společnosti, takto to zavedl ještě J., svědkyně navrhovala zřídit oddělený účet na úschovy, ale rozhodnutí bylo na předsedovi představenstva, kterým byl tehdy Š.. LESY ČR zasílaly upomínky a účtovaly úrok z prodlení, to bylo předáváno účtárně, aby to dopracovala do přehledu závazků společnosti. Svědkyně byla požádána o vyjádření k tomu, že podle informací od České spořitelny, a.s. je stále vedena jako disponující osoba s platností od 23. 3. 2011 a uvedla, že nikdy žádné právo k účtům společnosti neměla, není si toho vědoma, že by měla možnost kdykoli nakládat s penězi společnosti. Svědkyně byla také členkou představenstva společnosti CLANROY v roce 2010, v té době byl předsedou Š. a další členkou B., ale změn bylo hodně. Představenstvo se scházelo a řešilo problémy, když bylo potřeba. Svědkyně působila také v dozorčí radě, neví, kdo je R., pouze byla informována, že to bude další člen dozorčí rady, prováděli kontrolu hospodaření, svědkyně upozorňovala předsedu představenstva, že nejsou vypláceny dražební jistoty, ten jí sdělil, že to bude řešit, že závazky budou zaplacené, až bude větší cash-flow společnosti, svědkyně na toto upozorňovala po celou dobu svého působení ve společnosti CLANROY od února 2011. Nutnost hradit závazky společnosti řešila svědkyně s obžalovaným v podstatě každý týden. Společnosti CLANROY vznikla škoda v souvislosti s nedodržením objemu dražeb a požadavku na vysokou cenu nejnižšího podání neodpovídající znaleckým posudkům, škoda byla vyčíslena ve spolupráci s právníky, tyto problémy se řešily již za J. a byly řešeny také se Z. M..

Svědkyně byla dotázána na rozdíl mezi Š. a obžalovaným a uvedla, že Š. v podstatě neřešil nic, řídil dvě společnosti, a to MEXX CLANROY a MEXX REALITY. Společnost MEXX REALITY na tom z dostupných informací nebyla ekonomicky dobře, to Š. výrazně

zatěžovalo a společností CLANROY se příliš nezabýval, problematice nerozuměl. J. byl dražebníkem a společnosti CLANROY byla jeho, takže to Š. nechával na něm. Komunikace s Š. byla velmi problematická, sděloval jí, ať věci neřeší. S obžalovaným se situace změnila, svědkyně mu musela dávat týdenní přehledy, situace se zakázkou pro LESY ČR byla řešena, probíhala osobní jednání, takže spolupráce byla určitě větší. Společnost CLANROY měla pohledávky vůči společnosti MEXX REALITY v řádech milionů Kč, smlouvu jí ukázal Š. pouze jednu, další smlouvy jí ukazoval až policejní orgán. Ve společnosti probíhal po nástupu obžalovaného audit. Svědkyně pracovala v Českých drahách v letech 2012 až 2013 jako ředitelka kanceláře náměstka pro správu majetku a následně jako ředitelka odboru prodeje zbytného majetku.

Součástí spisu jsou následující listiny předložené svědkyní D. H.:

- **výpověď mandátní smlouvy** spočívající ve vykonávání pozice ředitelky společnosti CLANROY ze dne 21. 2. 2012 adresovaná svědkyní obžalovanému (čl. 61),
- **rezignace na předsedu dozorčí rady** společnosti CLANROY ze dne 21. 2. 2012 adresovaná svědkyní obžalovanému (čl. 62),

Svědkyně P. H. u hlavního líčení uvedla, že v rámci insolvenčního řízení vedeného na majetek společnosti CLANROY byla soudem ustanovena jako insolvenční správce, a to začátkem roku 2014, když insolvenční návrh podal sám dlužník dne 31. 12. 2013. V rámci tohoto řízení svědkyně postupovala standardním způsobem, tzn. po ustanovení do funkce bylo zahájeno zjišťování a zajišťování rozsahu majetkové podstaty k následnému případnému uspokojování přihlášených věřitelů v insolvenčním řízení. Asi v únoru roku 2014 se dostavili do kanceláří, kde fakticky vykonával dlužník svou činnost, tyto kanceláře našli ve spěchu vyklizené. Podstatné dokumenty chyběly, některé dokumenty se podařilo zajistit a z nich se postupně dopátrávali skutečností ohledně majetku dlužníka. Pokud jde o současný stav insolvenčního řízení, majetek, který byl vhodný ke zpeněžení, již byl zpeněžen. Hodnota tohoto majetku je v poměru k přihlášeným věřitelům a výši jejich pohledávek zcela nepatrná. Řízení je nyní vedeno z toho důvodu, že jsou zde vedeny incidenční spory, kdy insolvenční správce předložil soudu více než 10 žalob, jejichž smyslem mělo být navrácení majetku do majetkové podstaty dlužníka, přičemž byl insolvenční správce odkázán pouze na bankovní výpisy a na transakce a odchozí platby, neboť od dlužníka v tomto směru neobdrželi žádnou součinnost. Účetní společnost PONS SERVIS insolvenčnímu správci součinnost také neposkytla s tím, že zálohu účetních podkladů a dokladů nemá k dispozici, protože veškerou agendu zpracovávala v prostorách dlužníka. Co se týká komunikace s dlužníkem, tak v té době byl statutárním orgánem P., který byl ustanoven do funkce asi 3. 11. 2013, kterému obžalovaný předal tedy svoji funkci. Svědkyně si o předání funkce P. „myslí své“, uvedla, že P. není schopen samostatného jednání v této věci, o společnosti nic neví, k insolvenčnímu správci se opakovaně odmítal dostavit a když se dostavil, tak avizoval doprovod Š., který měl být jeho řidičem. Svědkyně označila P. za „bílého koně“. P. nebyl schopen říci, kde jsou auta, takže svědkyně nechápe, proč měl řidiče, když ani nevěděl, kde se nachází vozidla společnosti CLANROY. Obžalovaného v rámci součinnosti insolvenčního správce nevyzývali, když v tu chvíli už nebyl statutárním orgánem, nepovažovali to za přínosné pro zjišťování majetkové podstaty. S obžalovaným měla svědkyně dvě zkušenosti, jednu osobní a jednu písemnou. Asi před dvěma lety obdržela email, neví přesně od koho, nicméně v textu emailové zprávy stálo, že ji rozesílá obžalovaný, a že je připraven poskytnout veškeré informace o tom, co se ve

společnosti CLANROY, a jiných společnostech dělo. Email měl neobvyklý formát, a vzhledem k tomu, že byla svědkyně v minulosti terčem nějaké záškodnické IT činnosti, tak email neotevírala a přeposlala ho svému IT technikovi, který jí sdělil, že tam je jenom odkaz na nějaké blogové okno, kde se nachází nějaké informace. Svědkyně asi obžalovanému K. odpověděla, že jestli má nějaké informace, nechť se spojí s kanceláří insolvenčního správce, aby jí je poskytl osobně. Pokud tento email svědkyně nakonec odeslala, odpověď na něj neobdržela. Poté obžalovaného viděla až v jednací síni Městského soudu v Praze, kdy byl předvolán jako svědek v rámci vedených incidenčních sporů. Všechny incidenční spory mají jedno společné – v posledních dnech před podáním návrhu dlužníka na prohlášení úpadku z účtu společnosti odcházely poměrně velké finanční částky za určité služby a transakce, které svědkyně neuměla nijak identifikovat, takže subjekty vyzvala, aby sdělily, o jaké transakce se jedná a za co byly platby realizovány, případně aby doložili nějaké doklady. Zpravidla na tyto výzvy neobdrželi žádnou součinnost, a až v řízení před soudem se začaly objevovat dokumenty a listiny, které prokazovaly oprávněnost těchto nároků, posoudit to ale musí insolvenční soud. Svědkyně má za to, že minimálně ve třech případech jsou nesporně naplněny znaky neúčinného právního úkonu.

Svědkyně účetnictví dlužníka neměla k dispozici, měli pouze torza dokumentů, které našli v kanceláři na adrese xxx. Z průběhu vyklízení bylo nesporné, že stěhování probíhalo ve spěchu. Svědkyně uvedla, že osoby, vůči kterým požadují v rámci incidenčních sporů vrácení plnění do majetkové podstaty tak, aby mohlo být vypořádáno ve prospěch věřitelů, jsou: M., který obdržel finanční prostředky asi v řádu nad 1.000.000,-Kč a nevysvětlil, z jakého důvodu, W., u níž se jednalo o nižší částku, H., společnost PONS, společnost PONS SERVIS, kdy tyto osoby byly prokazatelně nějakým způsobem spojeny se společností CLANROY. Objevují se i další subjekty, jejichž spojení ale není možné prokázat, což byla např. reklamní agentura a zahraniční subjekty, u nichž lze jen těžko určit, kdo za nimi stojí, ale v případě jednoho zahraničního subjektu šlo například o plnění 8.000.000,-Kč, což měla být půjčka, která byla následně vrácena v hotovostních platbách. Z vyzvaných subjektů se ozval asi jen právní zástupce pana M., který sdělil, že ten je ve špatném zdravotním stavu. W. zaslala nějaký velmi jednoduchý přípis, že se jedná o mzdové nároky a H. dokládala uzavření mandátní smlouvy, na jejímž základě čerpala plnění. Společnost CLANROY také poskytovala půjčky, ty byly v řádech statisíců Kč, ale také v řádech milionů Kč, např. zahraničnímu subjektu byla poukázána půjčka ve výši 8.000.000,-Kč, ta byla následně v dílčích, drobných platbách vrácena zpět. Celková výše přihlášených pohledávek v insolvenčním řízení se pohybuje kolem 150.000.000,-Kč, je přihlášeno asi 48 věřitelů, pokud jde o hodnotu pohledávek dlužníka za poddlužníky, tu lze těžko určit. Dlužník uvedl přehledy, z nichž vyplývaly vysoké částky, ale dlužník k tomu neposkytl žádnou součinnost, svědkyně tedy nemá žádné doklady a netuší, jestli tyto pohledávky opravdu existují. Proto nejsou schopni tyto pohledávky aktivně vymáhat.

Obžalovaný se podle § 214 tr. řádu vyjádřil tak, že zjevně někdo účelově musel někam účetnictví schovat a zajímalo by ho, kdo to byl. Svědkyně reagovala, že souhlasí s tím, že účetnictví někde být musí a že pokud obžalovaný předával svoji funkci, musel také protokolárně předat spoustu věcí. Svědkyně má pochybnosti o tom, jak k předání věcí došlo. Skončení insolvenčního řízení brání vedené incidenční spory, trestní řízení, v rámci kterého bylo zajištěno 43.000.000,-Kč. Dále se nepodařilo dohledat dvě vozidla, a to vozidla značky

Mercedes Benz a Porsche Cayenne, kterým jezdil M. a W. v Obžalovaný uvedl, což vyplývá z nějakého protokolu, že tato vozidla předal P.. Svědkyně ale neví, co si pod tím má představit, protože v den, kdy vozidla měla být předána, bylo jedno z nich v servisu. Pokud existuje nějaký protokol o tom, že obžalovaný předal někomu účetnictví, tak svědkyně by ho ocenila, ale taková listina se k ní do dnešního dne nedostala. Obžalovaný uvedl, že předávací protokol má, že protokoly s P. samozřejmě dělal, týkaly se všeho od účetnictví, přes veškerý majetek, auta, šanony s personálními věcmi, šanony se zakázkami, obžalovaný vše předal řádně tak, jak se společnost předat má.

Svědék T. I. v přípravném řízení uvedl, že od léta 2010 začal vykonávat činnost pro společnost CLANROY, a to na základě živnostenského oprávnění, zaměstnaný je ve společnosti asi jeden rok. Po celou dobu působí ve společnosti CLANROY jako xxx, má na starosti obchodní případy, všechny se týkají nemovitostí. K nemovitostem si zjišťuje základní údaje, jestli vlastník může nemovitost prodat, to se ale netýká zakázek jako např. zakázky pro LESY ČR, protože tam tyto náležitosti byly ošetřeny a ověřeny zadavatelem. Svědek následně provede prohlídku nemovitosti a zjistí skutečný stav, poté objedná znalecký posudek. Pak vyplní vzorovou smlouvu o provedení dobrovolné dražby a dražební vyhlášku, nechá je notářsky ověřit a nechá vyhlásit dražbu podle zákona. Rovněž svědek řídí jednání s potenciálními zájemci o nemovitost, zařizuje prohlídky. Při samotné dražbě registruje účastníky a provádí licitaci. Pokud je dražba neúspěšná, mohou se účtovat nějaké náklady nebo se provádí opakovaná dražba. V případě úspěšné dražby se čeká na doplacení ceny dosažené vydražením, o tomto se svědek dozví z účtárny, zavolají mu a emailem zašlou identifikaci platby, podle data doplacení částky vystaví nabývací tituly, to zašle na příslušný katastrální úřad a domluví se na předání nemovitosti. Následně do účtárny zadá fakturační údaje, tj. pro navrhovatele dle smlouvy, že mu má být vyplacen výtěžek dražby a po předání nemovitosti fakturuje poplatek za předání předmětu dražby vydražiteli. Pokud jde o zakázku pro LESY ČR, tu společnost CLANROY získala spolu se společností PROKONZULTA, v té době svědek ve společnosti CLANROY nepracoval, začal tam pracovat právě díky tomu, že hledali nové zaměstnance pro tuto zakázku. Svědek jezdil přebírat dokumentaci k jednotlivým případům do Hradce Králové od LESY ČR, kde jednal se svědkem H.. Svědek neví, kdo odpovídal za odvedení ceny dosažené vydražením navrhovatel, tedy podniku LESY ČR. Jeho nadřízenými byl zpočátku P., následně Š. a H., pod jejím vedením byla zakázka dokončena. Š. byl jeho přímým nadřízeným, a to asi od ledna 2011 po dobu asi půl roku, vedl dva dražební týmy. H. je začala vést po Š., a to až do ledna až února 2012, byla ředitelkou společnosti a vykonávala stejnou činnost jako Š.. Obžalovaný K. dělal dříve makléře a nyní je obchodním ředitelem společnosti CLANROY. Spolupráce s LESY ČR byla výborná, byli ve spojení s jednotlivými správci lesních správ, s H., jezdili po prohlídkách a po předání, odsouhlasovali text smluv a dražebních vyhlášek. Svědek zaznamenal potíže v procesu dražeb, ty spočívaly v tom, že podklady k nemovitostem dostávali v balíčcích např. 30 nemovitostí a následně dostali další balíček, v němž byly nemovitosti v sousedství nemovitostí obsažených v předchozím balíčku. Mohli si ušetřit náklady, pokud by si mohli dokumentaci odvézt najednou. Svědek neví nic o tom, kdo měl dispoziční práva k účtům společnosti.

U hlavního líčení doplnil, že byl přijat J. s tím, že má vystudovanou geoinformatiku, tak že by měl zpracovat nějakou mapku nebo aplikaci, kde by byly umístěny všechny

nemovitosti, které půjdou do dražeb, na tomto několik měsíců pracoval ještě s jedním kolegou. Následně se svědek zapracovával do toho, jak se provádějí dražby a licitace. Podklady k nemovitostem od LESY ČR přebírali v několika vlnách, důvod byl asi to, že nebylo vše připraveno najednou, nebyla vyřešena věcná břemena apod., to způsobilo zvýšené náklady s ohledem na to, že v dalších vlnách přišly nemovitosti, které byly vedle již vydražených nemovitostí, bylo to neekonomické. Svědek toto oznamoval svému manažerovi, ne přímo podniku LESY ČR, neví o tom, že by společnost v tomto ohledu vyčíslovala nějaké reálné náklady. Svědek nepřišel do kontaktu se S., jednou ho asi viděl, asi měl u nich kancelář, ale asi po měsíci působení svědka ve společnosti již tam nebyl. B. se ve společnosti CLANROY starala o lidské zdroje, organizovala vše týkající se pohybu lidí a věcí. Svědek ve společnosti pracoval od roku 2010 asi tři nebo čtyři roky, po celou dobu pracoval na zakázce pro LESY ČR. Obžalovaný K. byl představen tak, že přebírá realitní sekci, v té době byl asi zapsán jako předseda představenstva, přidávali ho ke každé smlouvě, ke každému návrhu na vklad do katastru nemovitostí. Jméno Z. M. svědkovi něco říká ve spojení s realitní kanceláří, byl to asi jednatel nebo majitel společnosti MEXX REALITY, na poradě pro něj připravovali podklady k tomu, jak funguje realitní kancelář, jak funguje společnost CLANROY, co je hotové a kdy se bude dražit, v jakém objemu se bude dražit atd. Z. M. se choval jako majitel společnosti. Obžalovaný se na činnosti svědka nepodílel, ten měl na starost dražby a pokyny dostával zejména od P. nebo Š.. Poté, co obžalovaný vstoupil do funkce, také vypracovávali podklady pro obžalovaného týkající se toho, co se kdy bude dražit a v jakém objemu, jaká z toho vyplývá pro společnost odměna. Předávali obžalovanému nebo Š. informace na poradách včetně soupisů a tabulek. Kolovaly informace o tom, že byly problémy s vyplácením vydražených částek podniku LESY ČR, svědek neví, zda byly pravdivé, do účtů neměli přístup, takže si toto nemohli ověřit. O platbách týkajících se podniku LESY ČR rozhodoval asi jednatel, oprávněná osoba. Svědek měl s obžalovaným dobré, až kamarádké vztahy. Co se týče úhrady vydražených nemovitostí, většinou byla dražební jistota uhrazena v hotovosti, jednalo se o částky 50.000,- Kč až 100.000,- Kč, tuto buď stihli v ten samý den dát do banky anebo tyto částky odvezli do kanceláře do trezoru, částky předali a zapsali záznam do knihy. Částky předávali tomu, kdo byl na místě, a to buď asistentka, která měla klíče od trezoru nebo někdo z účtárny. Následně údaje z knihy byly asi zaevidovány v účetnictví, o tomto svědek neví. V některých případech volali na účtárnu, že přijedou s hotovostí později, ať na ně počkají a předávali peníze přímo účtárně a byl vystaven příjmový doklad. Svědek neví, jak bylo dále s prostředky naloženo, jeho činnost končila jejich předáním. V trezoru bylo většinou kolem 250.000,-Kč za den. Svědek zaznamenal problémy s vyplácením mzdy, která se jednou nebo dvakrát opozdila o pár dnů, do tohoto ale svědek nepočítá konec působení ve společnosti. S. byl finančním ředitelem společnosti, kolovaly informace, že této činnosti nerozumí, ale toto svědek neví.

Svědka P. J. v přípravném řízení uvedl, že smlouva o poskytování služeb uzavřená mezi společnostmi CLANROY, společností PROKONZULTA a státním podnikem LESY ČR byla uzavřena v době, kdy docházelo ke změně představenstva společnosti a nové statutární orgány ještě nebyly zapsány v obchodním rejstříku. Z toho důvodu smlouvu podepsalo staré i nové představenstvo. Svědek byl akcionářem společnosti CLANROY do jara 2010, kdy prodal 70 % akcií společnosti TYTO ALBA, a.s. Za tuto společnost jednal Š.. Zbýlých 30 % akcií prodal svědek společnosti PRIME ENTERPRISE Ltd., za kterou jednal M.. Svědek byl nadále ve společnosti CLANROY v zaměstnaneckém poměru, a to do konce léta roku 2011.

Svědék měl ve vztahu k zakázce pro LESY ČR zaškolení nových zaměstnanců na provádění dražeb. Po prodeji majoritního podílu ve společnosti si nové představenstvo zřídilo nové přístupy k bankovním účtům a svědek již neměl tedy k těmto účtům přístup, stejně tak se přestal podílet na finančním řízení společnosti. Svědek zná obžalovaného jako ředitele společnosti CLANROY, který nastoupil po Š..

U hlavního líčení doplnil, že o zakázce pro LESY ČR se dozvěděli asi z obchodního věstníku. Objem zakázky měl být asi v řádu 300 až 500 nemovitostí, velkou roli hrály nerozhodnuté církevní restituce. Nebylo jasné, co ještě bude či nebude církevní restituce. Smlouva byla nakonec uzavřena na konkrétní množství nemovitostí. Po uzavření smlouvy LESY ČR průběžně posílaly jednotlivé objekty na dražbu, ty se oceňovaly soudními znalci, a následně se realizovaly. Svědek prodal podíl ve společnosti z obchodních důvodů, věnuje se farmacii a rozhodl se pro tuto ze svých dvou činností. Cena za převod akcií činila 25.000.000,- Kč, část byla uhrazena na bankovní účet a potom částečnými splátkami. Z. M. byl ve společnosti MEXX REALITY a ve společnosti CLANROY zastupoval akcionáře. Svědek se zakázkou pro LESY ČR do října 2011, kdy ve společnosti působil, nezaznamenal problémy, nezaznamenal průtahy s hrazením částky dosažené vydražením. Svědek uvedl, že za něj měli asi 10 nebo 15 bankovních účtů, a ty byly pouze pro účely dražby a skládání dražebních jistot. Ceny dosažené vydražením a dražební jistoty byly používány v souladu se svým účelem, byly předány navrhovateli, tyto prostředky nebyly používány na provozní činnost společnosti, pouze odměna mohla být takto použita. Svědek měl účetního Ondruška, který vedl účetnictví do doby prodeje prvního dílu akcií, poté byl vznesen požadavek, aby měli vlastního účetního, takže se o to svědek přestal starat a účetní toto účetnictví předal. Nejsou mu známy žádné problémy s vedením účetnictví. Svědek zná Pavla S. jako osobu, ví, že pracoval jako externí účetní, ale neví, pro koho pracoval, vyskytoval se v kancelářích, kde činnost vykonávala společnost CLANROY i společnost MEXX REALITY.

Svědčce T. K. (dříve Z.) v přípravném řízení uvedla, že do společnosti CLANROY nastoupila v červenci 2010, kdy se začala zpracovávat zakázka pro LESY ČR. Činnost svědkyně spočívala v tom, že pořádala a prováděla dražby, a když byla zaplacená cena dosažená vydražením, svědkyně jako pověřená pracovnice zpracovala žádost nebo příkaz k převedení ceny dosažené vydražením podniku LESY ČR. To bylo předáno vedení, konkrétně Š., poté H. a obžalovanému, následně byl příkaz předán finanční účtárně. Tím její práce končila. Dále jejich činnost kromě samotného provádění dražeb spočívala v tom, že vystavili doklady tak, aby byla cena dosažená vydražením řádně a včas převedena na účet navrhovatele. O převedení ceny dosažené vydražením na účet společnosti CLANROY byli informováni z finanční účtárny a od H., která byla jejich nadřízenou. Předchozí nadřízení, tj. P. a Š., jim informace o platbách nedávali. O zpožděních v platbách se dozvěděla z korespondence, v níž LESY ČR účtovaly úroky z prodlení a dále při převzetí poslední části podkladů od LESY ČR před Vánoci 2010 byla svědkyně informována H., že nebyla zaplacená cena dosažená vydražením. H. jí sdělil, že pokud nebude cena uhrazena, nepředají jim poslední část dokumentace, svědkyně o tom informovala Š. a následně se dozvěděla o expresní platbě ve prospěch LESY ČR. Poté jí byla předána poslední část dokumentace a v průběhu roku 2011 byla H. informována, že některé částky nebyly uhrazeny. P. měl na starost chod dražebního týmu a ve společnosti působil do roku 2010. H. možná zpracovala

nějaké předpisy týkající se kompetencí a pracovních povinností jednotlivých zaměstnanců, ale nic takového nedostali zaměstnanci k podpisu.

U hlavního líčení doplnila, že ve společnosti CLANROY působila až do zahájení insolvenčního řízení. Pracovala na pozici xxx. Její činnost spočívala v tom, že prověřovala předmět dražby před zahájením dražby, prováděla prohlídky předmětu dražby, samotné dražební jednání a následně předávala předmět dražby a všechny činnosti s tím související, včetně licitace dražby. Pokud obdrželi dražební jistotu v hotovosti, tzn. při zápisu účastníků do dražby, vypsalí příjmový pokladní doklad, a dražební jistotu měli po dobu dražby u sebe v přenosném trezoru. V případě, že účastník nevydražil, ihned po skončení dražebního jednání mu byla dražební jistota vrácena, o čemž také sepsán výdajový pokladní doklad. V případě, že účastník nemovitost vydražil, dražební jistotu si ponechali a dávali ji na bankovní účet společnosti CLANROY, potom byla dražební jistota započítána na cenu dosaženou vydražením. O doplacení ceny dosažené vydražením se dozvěděli z účetního oddělení v den doplacení nebo v den následující, většinou nejprve emailem a telefonicky, poté dostali výpis z účtu. Když se dozvěděli o doplacení, vyhotovili potvrzení o nabytí vlastnictví, přičemž součástí potvrzení o nabytí vlastnictví je i prohlášení dražebníka, že byla splacena cena dosažená vydražením. Poté se jednalo o převodu nemovitosti s vydražitelem a LESY ČR a zasílal se protokol o výtěžku podniku LESY ČR, v němž bylo přesně vyčísleno, jaký byl výtěžek dražby a kolik činí odměna pro dražebníka. Následně dali tyto informace také vedení společnosti, aby učinila kroky vedoucí k převedení částky na LESY ČR. Svědkyně uvedla, že činnost dražebníků končila v okamžiku, kdy se dozvěděli, že je doplacena cena dosažená vydražením a byly vypracovány výše uvedené dokumenty. Potom už byla celá věc na účetním oddělení nebo na vedení. Oni to předávali přímo nadřízenému, což byl Š. a potom H., potom také obžalovanému, ale to nemuselo být v souvislosti s LESY ČR. Když přestal ve společnosti působit Š., předávalo se to H., ona to pravděpodobně předávala obžalovanému. Celý proces od první informace o tom, že byla cena doplacena, do předání dokumentů Š. nebo H. trval jeden až dva dny, pokud byli ale na dražbách, trvalo to déle, lhůta tří dnů pro zaslání platby nebyla nereálná. Zdeňku M. nepředávala žádné informace, nedostávala od něj pokyny, neví, zda a jak působil ve společnosti CLANROY, ale zajímal se o zakázku pro LESY ČR, ptal se, zda probíhá vše v pořádku. Svědkyně neví, kdo rozhodoval o tom, jaké zakázky budou zaplacený. L. M. a L. W. jsou synové M., L. W. jim občas pomáhal s administrativními úkony, svědkyně nevěděla, že byli v dozorčí radě společnosti CLANROY.

Výpověď **svědka Z. M.** z přípravného řízení byla s ohledem na zdravotní stav svědka u hlavního líčení čtena podle § 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu. Svědek v přípravném řízení uvedl, že se k němu nějak dostalo, že existuje spor mezi společnostmi CLANROY a LESY ČR. Nárok společnosti CLANROY se opírá o nález NKÚ, kde bylo řečeno, že veřejná zakázka byla neoprávněným způsobem krácena. Svědek pracoval ve společnosti CLANROY a to od roku 2011 do 31. 8. 2013, kdy byl propuštěn. Jeho pracovní náplň spočívala ve shánění obchodních případů, obchodních příležitostí. Jeho nadřízeným byl Š., později obžalovaný. Obžalovaný znal dále H. jako ředitelku společnosti a po ní působícího D., vedoucí dražebních týmů neznal. Svědek sháněl obchodní příležitosti a o výsledcích informoval Š. nebo obžalovaného, v poslední době byla s jeho výsledky nespokojenost, takže byl propuštěn. Svědek nesjednával zakázku pro LESY ČR, pouze se účastnil dvou schůzek, které se týkaly snahy o získání původní výše zakázky, obě jednání dopadla negativně pro CLANROY.

Svědék nikdy neviděl smlouvu o poskytování služeb uzavřenou s LESY ČR. Svědek se nezajímal o to, jak společnost nakládala s finančními prostředky, on měl shánět zakázky. Svědek nechápe, jak mohl mít dispoziční právo u účtu v České spořitelně, a.s., nikdy nic nepodepisoval a nebylo mu předáno žádné oprávnění, s účtem nemanipuloval. Neměl také dispoziční právo k účtu v Komerční bance, a.s. Svědek jednal jménem společnosti PRIME ENTERPRISE Ltd., která je majitelem společnosti CLANROY. Byl statutárním zástupcem této seychelské společnosti asi do prosince 2011, kdy byl odvolán, do funkce ho ustavil akcionář této společnosti, z jeho pokynu nakupoval společnost CLANROY. Akcionářem je španělský právník J. L. a příjmení si svědek nevybavil, s tímto právníkem se seznámil svědek v Alicante, ve Španělsku. Svědek nebyl zaměstnán ve společnosti CLANROY před 1. 11. 2011, ale již v té době sháněl zakázky, což se mu dařilo, na základě toho mu byl nabídnut pracovní poměr. Činnost shánění zakázek vykonával také na základě pokynu akcionáře společnosti PRIME ENTERPRISE Ltd. Jednou z těchto zakázek byla zakázka pro Dopravní podniky hl. m. Prahy.

Svědék J. S. u hlavního líčení uvedl, že trestní řízení týkající se jeho osoby již skončilo a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání pěti let, písemné vyhotovení rozsudku však ještě nemá, Š. byl také odsouzen a byl mu uložen stejný trest. Svědek uvedl, že v roce 2009 vstoupil jako jednatel do společnosti MEXX REALITY a ze společnosti odešel v roce 2010. M. působil asi na pozici prezidenta či generálního ředitele a vyjednával na přelomu roku 2009 a roku 2010 s majitelem společnosti CLANROY o koupi této společnosti. Svědek neví, jaké M. domluvil podmínky, nebyl u těchto jednání. Na jaře roku 2010 mu bylo M. přislíbeno, že bude vyměněn z pozice jednatele, protože fakticky nepůsobil ve společnosti MEXX REALITY jako jednatel a nepodepisoval daňová přiznání. Obchodní podíly společnosti MEXX REALITY vlastnili W., přítelkyně M., a W., jeho nevlastní syn. S ohledem na odsouzení mu však nebyl přislíb M. nic platný. Svědek se nijak nepodílel na činnosti společnosti CLANROY. Svědek nemá ke společnosti CLANROY co říci, obžalovaný K. byl jeho známý. V době, kdy svědkovi bylo přislíbeno, že bude vyměněn z pozice jednatele, začal M. otvírat pobočku ve Španělsku a obžalovaný K. tam byl přesunut nebo tam odjel pobočku řídit, od té doby svědek obžalovaného K. neviděl, nebyli v žádném kontaktu. Pokud jde o zajišťování nějakého úvěru pro společnost CLANROY, M. ho poprosil, protože se neangažoval ve společnosti MEXX REALITY, že shánějí nějaký úvěr na zakázku, která se ve společnosti CLANROY připravovala. Svědek neví, o jakou zakázku se jednalo, pouze přes svého známého zprostředkoval kontakt na nějakého S., který jim zpracoval nějaká data. Další průběh svědek nezná. Svědek ani nevěděl, že obžalovaný K. byl ve společnosti CLANROY nebo že ho M. přesunul do této společnosti. Je pravdou, že svědek rozprodával či organizoval prodej pro LESY ČR, účastnil se tohoto tak, že mu volala v září 2010 Č., asistentka M., a prosila ho, aby přeposlal svým známým email se vstupními daty, co se bude rozprodávat. Svědek tento email přeposlal asi šesti lidem, více se neangažoval, nic dalšího o tom neví.

Prohlášení obžalovaného K. k jeho osobě považuje svědek za účelové, má odvést pozornost jinam. U společnosti MEXX REALITY nebyly úschovy skládány na zvláštní účet, ale na běžný účet společnosti. Svědek neví, na koho byla napsána společnost CLANROY, ale s J. o koupi společnosti jednal M., chtěl společnost na sebe nebo na nějakou společnost. Z. M. ve společnosti CLANROY vystupoval jako majitel, který rozhodoval o tom, co a jak bude. Z. M. měl také rozhodující vliv ve společnosti MEXX REALITY, svědek mu důvěřoval,

v jeho řízení se prokázalo, že všechny platby autorizoval Z. M.. Z. M. má vlastního syna L. M. a nevlastního syna L. W.. L. M. byl jednatelem ve společnosti MEXX REALITY, po něm nastoupil na místo jednatele svědek, fakticky ovládal společnost MEXX REALITY Z. M.. L. W. byl spolujednatel společnosti s jeho matkou W.vou. Obžalovaný pracoval v MEXX REALITY jako makléř, poté jako vedoucí makléřů, svědek byl jednatelem a dělal jiné věci, řídil stavbu bytového domu v xxx. Obžalovaného by popsal jako normálního, slušného a důvěryhodného člověka, neměl s ním problém do doby, než vydal prohlášení o svědkovi, naposledy ho viděl v roce 2010. Svědek měl blízký vztah ke Z. M., a to do roku 2009, kdy mu důvěřoval a vnímal ho jako kamaráda. Svědek neví, proč se obžalovaný stal předsedou představenstva společnosti CLANROY, zaměstnanci společnosti MEXX REALITY různě přecházeli do dalších společností MEXX REALITY CZ, MEXX GROUP. Šárka B. pracovala v MEXX REALITY, poté byla přesunuta, svědek neví, zda do společnosti CLANROY, měla na starosti asi personální agendu. Co se týká čestného prohlášení, hned na začátku obžalovaný svědka nazývá „šedou eminencí“ a v prvním odstavci je uvedeno, že mu svědek dal luxusní vozidlo. Luxusní vozidlo bylo zn. Volvo, větší auto a toto vozidlo kupoval pan M. své přítelkyni W., tedy vozidlo dostal od M. nebo od W., to svědek neví. Potom v prohlášení obžalovaný zmiňuje, že z korespondence se dozvěděl, že svědek dluží finanční prostředky společnosti CLANROY, že obžalovanému svědek sdělil, aby se o to nestaral, že to není jeho problém, ale o tom svědek neví, od roku 2010 neví o zakázce pro LESY ČR, že by byly nějaké problémy, jedná se o smyšlený odstavec. Od podzimu 2010 svědek docházel do společnosti pouze jednou za měsíc za panem S., které dokončoval zakázku Michelský mlýn po účetní stránce, potom už nedocházel vůbec, nebylo kam. Potom se společnost někam stěhovala, M. někam na Pražský hrad, svědek neví, kam se stěhovala společnost CLANROY, neví, kdo vyklízel kancelář společnosti. V čestném prohlášení se dále uvádí, že „tyto peníze byly odčerpány S. ze společnosti CLANROY“, o tom svědek nic neví. Svědek neví nic o společnosti SNOOROCK, neměl oprávnění s nimi něco uzavírat, nedostával od obžalovaného výběry v hotovosti. Svědek neví dále nic o zakázce pro České dráhy, musel by se s obžalovaným potkávat, ale nebyl s ním v kontaktu, neměl mu jak vyhrožovat. K Dopravnímu podniku svědek uvedl, že ho M. požádal, aby šel na Dopravní podnik jako jednatel společnosti MEXX REALITY vyzvednout podklady, ty odevzdal, viděl v roce 2010 k tomuto nějaké emaily, neví o tom, že by se tato zakázka realizovala. O zakázce pro LESY ČR, České dráhy nebo Armádu ČR nic neví. U společnosti MEXX STAV skutečně došlo k insolvenční způsobené nezaplacením jiným dodavatelem a následnou nemožností zaplatit společnosti PRŮMSTAV. Svědek neví nic o společnosti EDC GROUP, V. byl skutečně jejich ředitelem, poté si založil vlastní společnost, o tom svědek nic dalšího neví. Za zakázku Michelský mlýn svědek nic nedluží. P., kterého obžalovaný uvádí jako státního zástupce, přes kterého má svědek vše ovlivňovat, je skutečně dlouholetým kamarádem svědka, je mu nyní 76 let a je již řadu let v důchodu, má velké zdravotní problémy a to asi obžalovaný nevěděl, když čestné prohlášení psal. Svědek popřel i další tvrzení uvedená v čestném prohlášení obžalovaného. Uvedl, že C. byl jeho kamarád, se kterým se scházel v roce 1992, poté šel každý svou cestou, naposledy byli v kontaktu v roce 2007 nebo 2008. Svědek, ví, že C. měl problémy, ale neví, zda je stíhaný nebo ve výkonu trestu. C. a Krumlovský neměli nic společného se společností MEXX REALITY nebo CLANROY, C. opravoval M. auto. Obžalovaný nemohl mít obavy o svůj život kvůli svědkovi. Svědek má za to, že čestné prohlášení konstruoval Z. M.. Po zveřejnění čestného prohlášení ho kontaktovala média a

policejní orgány. Svědek měl za to, že se s M. rozešli v dobrém, neví, jak si má vysvětlit zášť, která mezi nimi vznikla. Novinář S. B. pracuje pro M..

Svědčyně H.S. v přípravném řízení uvedla, že pracuje pro společnost CLANROY jako xxx od 1. 11. 2011, neví nic o tom, co se ve společnosti dělo před jejím nástupem. Je zaměstnána ve společnosti PONS SERVIS s.r.o., která má uzavřenou smlouvu se společností CLANROY. Pracuje na pozici xxx. Příkazy k úhradě vždy schvaloval obžalovaný K., od nástupu svědkyně do jara 2012 však ve společnosti byla H., které svědkyně zaslala závazky a pohledávky společnosti a ona vybrala, které se budou připravovat do banky, tyto svědkyně nachystala a poslala obžalovanému k autorizaci. Příkazy zasílala pouze obžalovanému, protože pouze on má právo k autorizaci. Svědkyně ví, že společnost má závazek vůči LESY ČR, ale nic bližšího o tom neví. Její činnost v souvislosti se zakázkou pro LESY ČR spočívala v tom, že když byla na účet společnosti připsána cena dosažená vydražením, ona to zaevidovala do účetního systému pod danou zakázku, následně se vyfakturovala odměna za danou dražbu. Podklady k vyplacení cen dosažených vydražením pro LESY ČR dostávala svědkyně od H., poté připravila platbu a zaslala ji k autorizaci obžalovanému. H. nemohla provádět autorizace plateb. Svědkyně neví, kdo vybíral platby, které budou uhrazeny, jí to zasílala pouze H..

U hlavního líčení doplnila, že pracovala na rekonstrukci účetnictví společnosti CLANROY, kterou vedla G.. Svědkyně měla zpracovávat všechny faktury příchozí i odchozí, dělala pokladní, v rámci rekonstrukce přesunovala účetní věci z účetního programu HELIOS do programu VINKONTO. Svědkyně sestavovala seznam závazků společnosti a předávala ho emailem obžalovanému a také H., H. vybrala, co má být zapláceno a obžalovaný to podepisoval, H. jí zpět poslala barevně vyplněnou tabulku. Svědkyně se o hospodaření společnosti nezajímala, neví, co bylo špatně v účetnictví. Š. jí za jejího působení ve společnosti CLANROY neudílel žádné pokyny, pracoval pro jinou společnost. Z. M. byl zaměstnancem společnosti CLANROY. Svědkyně neví, co měl M. na starosti, přišla s ním do styku při vyplacení mzdy. Společnost měla ke konci své činnosti problémy s vyplácením mezd, do té doby problémy nebyly.

Obžalovaný dále ve společnosti CLANROY schvaloval příchozí faktury, účetní evidenci. Kontroloval, zda jsou příchozí faktury oprávněné. Když s ním svědkyně potřebovala něco projednat, tak za ním osobně šla, to se týkalo např. toho, co je potřeba zaplatit, nutnosti doložit doklady k výběrům z bank, podpisu a kontroly faktur. Společnost měla účty v Komerční bance, a.s., v České spořitelně, a.s. a v UniCredit Bank, a.s. Dispoziční oprávnění měl obžalovaný, posléze P.. Svědkyně měla neaktivní přístup pro nahlížení na tyto účty, neví, proč měl dispoziční oprávnění k účtům M..

Svědka P. S. v přípravném řízení uvedl, že působil ve společnosti MEXX GROUP, za jeho působení v této společnosti nebyl obžalovaný jejím zaměstnancem. Poté byl svědek členem dozorčí rady společnosti CLANROY, za dobu jeho působení v dozorčí radě nepůsobil obžalovaný ve společnosti CLANROY. Svědek neví, proč byl zapsán jako člen představenstva společnosti CLANROY, jednalo se asi jen o 3 měsíce. Svědek byl ve společnosti MEXX GROUP finančním ředitelem a z této pozice spravoval účetnictví společnosti CLANROY, tedy vedl účetní oddělení, kde se spravovalo účetnictví této společnosti. Na vedení účetnictví se podílela Librcajtová (dnes B.) a svědek, který měl spíše

kontrolní činnost. Svědek dal v únoru 2011 výpověď a poté byl od dubna 2011 do skončení pracovního poměru v pracovní neschopnosti. Svědek neví o vzniku žádných závazků po splatnosti za jeho působení, i když podle LESY ČR k opožděným platbám mělo docházet již od prosince 2010. Svědek vycházel z informací, které mu poskytovalo právní oddělení. Svědek uvedl, že smlouvu o poskytování služeb s LESY ČR dostal k podpisu, protože byl v té době členem představenstva. Mechanismus úhrad cen dosažených vydražením ve prospěch LESY ČR byl takový, že veškeré informace o nutnosti uhradit poskytovalo právní oddělení a rozhodnutí o samotné platbě činil Z. M.. Platby probíhaly tak, že nadefinovat je mohl svědek a odeslat je mohl Z. M., oba měli kapesní žeton pro elektronické bankovníctví, je možné že ho měl i Š.. Obžalovaného zná jako zaměstnance společnosti MEXX REALITY, ze stejných míst zná Š.. Svědek ví o tom, že v rámci konsorcia MEXX GROUP probíhal pohyb peněz, je mu také známo, že společnost CLANROY měla sjednaný úvěr, a to asi na částku 20.000.000,- Kč, úvěr sjednal v roce 2010 pan Š..

U hlavního líčení doplnil, že společnost CLANROY byla dražební společnost ve vlastnictví Z. M., svědek v ní zaměstnán nebyl, byl zaměstnán ve společnosti MEXX GROUP, která spravovala celý holding M. a byl v ní zaměstnán jako finanční ředitel. Ve společnosti MEXX GROUP skončil v dubnu 2011 kvůli neshodám s M., ty se týkaly financí, společnost měla dluh na sociálním pojištění, který byl neustále oddalován, poté přišlo penále a exekuce a M. se na svědka obořil, že nechal tuto situaci dojít takto daleko, avšak byl to M., kdo každý týden podle seznamu závazků určoval, co se bude hradit. Svědek nastoupil v roce 2009 do společnosti MEXX REALITY, jejímž vlastníkem byl M., ten následně v roce 2010 založil společnost MEXX GROUP, která se skládala z managementu a měla spravovat další společnosti, mezi které patřila také společnost CLANROY. Svědek neznal přesně majetkovou strukturu, ale skutečným vlastníkem společností byl Z. M., což svědek dovozuje z toho, že na různých poradách říkal, že má akcie u sebe v sejfě, že říkal, za kolik akcie nakoupil, že spravoval společnosti z pozice majitele a měl statutární orgány společností pouze na podepisování, nicméně rozhodování bylo přímo na něm. M. se neuváděl do žádných oficiálních dokumentů, snažil se v nich oficiálně nepůsobit. V době odchodu svědka ze společnosti měla společnost CLANROY závazky po splatnosti, ale nejednalo se o kritické závazky. Je možné, že společnost CLANROY poskytovala půjčky, vzhledem k tomu, že vlastníkem byl M., mohlo docházet k pohybu peněz směrem k němu, ale oficiálně svědek neví. Z. M. měl dispoziční oprávnění k účtům společnosti, protože se jednalo o jeho společnosti, a tak chtěl mít veškeré přístupy, většinu plateb prováděl M.. Obžalovaný byl ve společnosti MEXX REALITY pomocníkem, chvíli byl makléřem, vedoucím makléřů, neměl ve společnostech rozhodovací pravomoci, mohl majiteli naznačit, co a jak by bylo vhodné udělat, ale vždy záleželo na majiteli. Předsedou představenstva se obžalovaný stal asi proto, že mu M. důvěřoval, znal ho dlouhá léta. Vztah obžalovaného a M. byl dobrý, znali se, chodili občas i na večeri, neví, zda se jednalo o vztah kamarádský, ale nejednalo se o chladný pracovní vztah. O prostředcích z dražeb bylo účtováno jako o závazcích společnosti, prostředky byly nejprve skládány na účet u UniCredit Bank, a.s. Společnost CLANROY neměla dostatek vlastních prostředků na provoz, takže své závazky splácela i z prostředků zaslaných vydražiteli nemovitostí. Pokyn k tomu, že se budou tyto prostředky používat, dal samozřejmě M.. Svědek ke konci svého působení nabídl M., aby účetnictví zpracovávala externí společnost, M. si vybral G.. Svědek G. nestihl účetnictví předat s ohledem na okolnosti, za kterých odcházel, ale svědek informoval účetní B., že má veškeré informace

paní G. předat. Svědek neví nic o krabici s nezaúčtovanými doklady. S. a Š. byli podřízeni M., tito dva měli funkce bez kompetencí, pan Š. prošel několika společnostmi a měl několik funkcí jako generální nebo obchodní ředitel, ale rozhodovací právo ohledně financí a investic měl vždy M.. S. je dlouholetým kamarádem M., jedná se o člověka, který věci podepisoval. Ke své výpovědi z přípravného řízení svědek doplnil, že kontrolní činnost znamená odvody, tj. DPH, daně z příjmu, silniční daně, sociální a zdravotní pojištění, tyto platby nebyly v pořádku, byly tam závazky po splatnosti a svědek na to upozorňoval. Úvěr od České spořitelny, a.s. byl použit také na úhrady dražeb, docházelo k opožděným platbám v řádu 15 až 30 dní. Svědek nejméně jednou týdně vytvořil seznam závazků pro obchodního ředitele společnosti, který k závazkům připojil svoje poznatky ohledně nutnosti a povinnosti hradit v termínu a to se posílalo Zdeňku M., který rozhodl, co se zaplatí. Svědkovi je povědomá firma společnosti STAVOKOMP, ale nezná společnost SNOOROCK.

Svědék J.Š. v přípravném řízení uvedl, že působil ve společnosti CLANROY asi od roku 2010 do jara 2011, a to na pozici předsedy představenstva. Pracovní poměr u společnosti CLANROY neměl. Náplní jeho činnosti byla komunikace směřující k získávání nových obchodních případů, podepisoval smlouvy a jednal s obchodními partnery. Společnost prováděla dražby a elektronické aukce, klienty si svědek nepamatuje. Smlouvu se společností LESY ČR podepisoval spolu se S. a s J., který domlouval podmínky smlouvy s LESY ČR. J. byl bývalý vlastník společnosti a v té době ještě společnost řídil, pan S. byl členem představenstva a finančním manažerem společnosti. Proces dražeb probíhal tak, že po převzetí dokumentace od LESY ČR byly vypracovány znalecké posudky, byla s LESY ČR odsouhlasena vyvolávací cena, připraveny dokumenty pro vyhlášení dražby a stanoven termín dražby. V případě úspěšné dražby musel vydražitel, který předtím musel složit dražební jistotu, uhradit cenu dosaženou vydražením, aby mohlo dojít k převodu nemovitosti. V případě neúspěšné dražby se připravily podklady pro opakovanou dražbu. Po úhradě ceny dosažené vydražením byly tyto prostředky převedeny na LESY ČR. Svědek si v souvislosti s dražbami vzpomíná na Z., J., H.. Svědek uvedl, že za dobu jeho působení ve společnosti měl dispoziční právo k účtům on, H. mu připravovala podklady pro převod ve spolupráci s S., možná je připravoval S.. V případě, že dostal informaci od H., že cena byla uhrazena, zaslal příslušnou částku připravenou finančním oddělením. Svědek neví, zda byl jediný, kdo mohl realizovat platby, dispoziční právo měl i S., ale svědek neví, zda S. platby realizoval. Svědek uvedl, že při ukončování jeho činnosti zřizoval dispoziční právo k účtu svému nástupci, tj. obžalovanému, a to v plném rozsahu. Platby byly prováděny elektronicky prostřednictvím internetového bankovníctví. Svědek měl pro přístup do internetového bankovníctví čipovou kartu, ta byla asi bankou po ukončení jeho činnosti deaktivována. Čipové karty byly bankou vydávány přímo držitelům oproti podpisu. Svědek si nevybavuje, že by docházelo ke zpožděným platbám, při konfrontaci s přehledem plateb z prodlení vypracovaným policejním orgánem na základě podkladů od LESY ČR svědek uvedl, že neví, proč docházelo ke zpožděným platbám, pokud mu finanční oddělení nachystalo platbu, on ji autorizoval. Svědek si nevybavuje důvod poskytnutí půjček společností CLANROY společností MEXX REALITY CZ, MEXX REALITY a MEXX GROUP, uvedl, že společnost MEXX GROUP ale také půjčovala peníze společnosti CLANROY. Svědek neví, zda společnost měla dostatek prostředků při poskytnutí půjček, finanční toky hlídal S.. Společnost za působení svědka čerpala bankovní úvěr od České spořitelny, a.s. a to asi ve výši 20.000.000,- Kč. Úvěr byl asi čerpán z důvodu pokrytí vysokých počátečních nákladů

zakázky pro LESY ČR. Svědek si nevybavuje, zda mu H. předkládala závazky společnosti a on měl rozhodovat o tom, který závazek bude uhrazen. Svědek si nevybavuje přesnou ekonomickou situaci společnosti, ale má za to, že za dobu jeho působení byla společnost CLANROY „zdravá“ a měla běžné závazky a pohledávky, nevybavuje si, že by výnosy společnosti nepokrývaly závazky, jak uvedla H.. Dále svědek neví o tom, že by nebyly nějaké výdaje společnosti kryty účetním dokladem a že by společnost neměla prostředky na úhradu mezd. Svědek byl dále členem představenstva ve společnosti MEXX GROUP v letech asi 2009 až 2011 a dále byl zaměstnán jako ředitel společnosti MEXX REALITY v letech 2008 až 2010. Od roku 2010 dosud je svědek jednatelem společnosti MEXX REALITY CZ. Akcionářem společnosti CLANROY je španělský investor J. L., na jeho příjmení si svědek nevzpomíná, ten je tedy akcionářem společnosti PRIME ENTERPRISE ltd., která je akcionářem společnosti CLANROY. J. L. zná svědek osobně, jednal s ním, zajímal se o chod společnosti CLANROY. Společnost TYTO ALBA, a.s. nakupovala akcie společnosti CLANROY taktéž pro španělského investora. Svědek zná Z. M., byl schopen zajišťovat dobré obchodní příležitosti. Svědek neví, proč za společnost PRIME ENTERPRISE Ltd. jednal M.. Obžalovaný měl dispoziční právo k účtu společnosti CLANROY u České spořitelny, a.s. již 17. 6. 2011 proto, že v té době již fakticky převzal vedení společnosti a svědek se přesunul do jiných společností. Svědek zná obžalovaného od roku 2008 ze společnosti MEXX REALITY. Svědek je trestně stíhán.

U hlavního líčení doplnil, že jeho působení ve společnosti CLANROY bylo ukončeno po dohodě s akcionářem, kterým byl nějaký španělský občan, řešilo se to přes právníky, sdělila mu to advokátní kancelář, ale svědek neví, který právník. Svědek poté krátce působil ve společnosti MEXX REALITY CZ, poté ve státní správě a v jiné sféře. Svoji funkci předával obžalovanému na jaře roku 2011, proto měl obžalovaný od 17. 6. 2011 dispoziční oprávnění k účtu společnosti vedenému u České spořitelny, a.s. a od 28. 6. 2011 k účtu společnosti vedenému u Komerční banky, a.s. Z obchodního rejstříku byl svědek vymazán v létě 2011. Svědek si nepamatuje, jak mu funkci předal, ale asi byly vystaveny předávací protokoly obsahující aktuální stav obchodní činnosti, účetní oddělení zřejmě udělalo ekonomickou zprávu. Svědek má za to, že ekonomický stav společnosti byl uspokojivý, protože se podařilo uskutečnit několik významných obchodů. Svědek doplnil, že na účtárně byl trochu chaos a zmatek, ale nevybavuje si, že by byly ztraceny nějaké konkrétní účetní doklady. Svědek konzultoval platby se S.. Z. M. byl aktivní v oblasti marketingu, svědek si nevybavuje, zda měl M. na společnost nějaký vliv, pokud mu svědkyně B. zasílala platby k autorizaci, tak to dělala napřímo a ne přes svědka, on si nic takového nevybavuje. Společnost CLANROY měla kanceláře na Václavském náměstí v Praze 1, nějaké kanceláře byly na Loretánském náměstí, chvíli tam seděl asi i svědek, a to možná ještě před působením ve společnosti CLANROY, sídlila tam totiž i společnost MEXX GROUP. Svědek tam vídal M.. Svědek si nevybavuje, že by byl upozorňován na neoprávněné odčerpávání peněz ze společnosti. S. odešel ze dne na den, po jeho odchodu se ukázalo, že účetnictví nebylo vedeno spořádaně, našly se nezaúčtované doklady. Svědek si nevybavuje, že by si zástupci LESY ČR stěžovali na to, že jim nebyly zaslány částky za vydražené nemovitosti. Provize za provedené dražby byly fakturovány podniku LESY ČR. Svědek určitě žádal během svého působení o vrácení poskytnutých půjček, svědek neví, proč nebyly vráceny, asi dané subjekty nedisponovaly prostředky. Úvěry společnost CLANROY hradila, zřejmě ve splátkách.

K výsledku svědka se vyjádřil podle § 214 tr. řádu obžalovaný, který uvedl, že nedostal od Š., S. nebo B., ani od nikoho z původního představenstva, nějaký předávací protokol. Takový protokol ani neviděl a zpochybil jeho existenci.

Svěděk R. T. u hlavního líčení uvedl, že u státního podniku LESY ČR pracoval od října 2011 do srpna 2012, a to na pozici xxx, v této funkci nahradil svědka Z.. O veřejné zakázce, kterou realizovala společnost CLANROY, se dozvěděl od vedení LESY ČR nebo od odboru správy majetku, že se na právní odbor dostane záležitost týkající se dražeb nemovitého majetku ve vlastnictví LESY ČR, protože došlo k tomu, že nebyly převedeny majetky z provedených dražeb, tedy to pravděpodobně skončí tím, že právní odbor převezme právní vymáhání neuhrazených pohledávek, k tomuto došlo asi na konci roku 2011. To mu bylo sděleno buď Z. z odboru správy majetku anebo od některého z ředitelů, tj. z vedení státního podniku. Agendou svědka bylo zajišťování spolupráce s externími advokátními kancelářemi a vymáhání pohledávek. Byla tedy pověřena advokátní kancelář Jansta a Kostka, svědek dostal na starost předat podklady pro vymáhání a spolupracovat s odborem majetku, aby mohlo být přistoupeno k vymáhání majetku. Podklady k věci dostával od odboru majetku, který tuto záležitost celou dobu řešil, odbor právní tuto záležitost neřešil až do okamžiku, kdy vznikly neuhrazené pohledávky. Plnění smluv hlídá vždy ten odbor, do jehož gesce smlouva spadá, určitě to nemá na starosti právní odbor. Svědek se o věci dozvěděl až ve chvíli, kdy tam byl evidován dluh a bylo mu sděleno, aby to převzali k soudnímu vymáhání. Svědek nikoho ze společnosti CLANROY nezná a s nikým ze společnosti nekomunikoval, to je v rozporu s interními předpisy, pokud probíhala nějaká komunikace, probíhala asi mezi odborem majetku a zástupcem společnosti CLANROY. Společnost CLANROY dlužila částku asi 50.000.000,- Kč. Svědek neví o tom, že by společnost CLANROY žádala nějakou částku po podniku LESY ČR. Nelze říci, jak dlouho LESY ČR čekají a nechají kumulovat dluh, než dojde věc právnímu oddělení a pohledávky se začnou vymáhat.

Svěděk M. Z. u hlavního líčení uvedl, že byl zaměstnán na pozici xxx u státního podniku LESY ČR. Odbor měl šest právníků na ředitelství v Hradci Králové a asi 13 na jednotlivých krajských ředitelstvích. Právní služby poskytovaly také externí advokátní kanceláře. Působnost odboru byla vymezena v interních dokumentech, konkrétně se jednalo o podílení se na přípravě smluvních dokumentů, poskytování právního poradenství i v rámci pracovního, obchodního a občanského práva, zajišťování koordinace s externími advokátními kancelářemi, účast na soudních řízeních a vymáhání pohledávek. Svědek nastoupil do LESY ČR v únoru 2010, v té době již byla veřejná zakázka vysoutěžena, svědkovi byla předložena k připomínkám až samotná smlouva s dražebníkem. Svědek měl k smlouvě nějaké výhrady, asi i formálního charakteru, ale smlouva už asi potom nebyla měněna. Obsahově šlo asi o celkové nastavení systému zcizování majetku, obecně ve smlouvách podniku LESY ČR nebyla inkorporována ustanovení o smluvní pokutě, možnosti odstoupení od smlouvy apod. Svědek si vybavuje, že ve věci vznikl problém se snížením počtu objektů, které měly být předmětem dražby, ale už si k tomuto nepamatuje podrobnosti. Nepamatuje si, že by se projednávala možnost odstoupení od smlouvy. O problémech se svědek dozvěděl, ale až po odchodu z LESY ČR ze sdělovacích prostředků. Z LESY ČR svědek odešel k 30. 9. 2011, na jeho místo nastoupil svědek T.. V tomto případě by asi problémy s tím, že společnost CLANROY neplatí, odhalil nejprve odbor správy majetku, není povinností právního odboru hlídat naplňování každé smlouvy, tyto smlouvy jsou v gescích jednotlivých odborů a v

součinnosti s nimi může právní odbor hlídat jejich naplňování. Právní odbor se dozví, že má zaslat upomínku ve chvíli, kdy je kontaktuje příslušný odbor a oznámí, že vznikl problém. Svědek si nevybavil podrobnosti, zda a jak byly problémy s platbami u této zakázky řešeny, nepamatuje si, že by jeho konkrétně někdo ohledně problémů kontaktoval. Po nahlédnutí na konkrétní výzvu k zaplacení, na které je uvedeno, že věc vyřizuje Syručková a Z., uvedl svědek, že se jedná o zaměstnance odboru správy majetku a tudíž tyto věci asi nebyly řešeny přes právní odbor.

U hlavního líčení byl po předchozím souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného podle § 211 odst. 5 tr. řádu čten **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie** (čl. 1786 – 1812), z nějž vyplynulo, že obžalovaný plně porozuměl smyslu a účelu vyšetření, kterému se podrobil v plném rozsahu. Při znaleckém zkoumání spolupracoval, v projevu se snažil o otevřenost a upřímnost. Testové metody zvládl obžalovaný přiměřeným způsobem, všem se podrobil a dosažené výsledky postačují ke znaleckým závěrům. Obžalovaný ke své osobě uvedl, že se cítí špatně, nemůže spát, je mu špatně, cítí vnitřní napětí, nemůže jíst, zvrací, náladu má lepší, když je s přítelkyní a zapomene, ale když je sám, je to hrozné, má často xxx. Obžalovaný uvedl, že by xxx ale nechce se zachovat sobecky vůči rodině a přítelkyni, bere xxx. Obžalovaný také sám uvedl, že již není v pracovní neschopnosti, avšak je doma a není hlášen na Úřadu práce, vznikají mu tak dluhy na sociálním a zdravotním pojištění. Obžalovaný znalci k věci sdělil, že obvinění rozumí a nesouhlasí s ním, cítí se nevinný, nic neudělal, sám vždy vypovídal pravdivě a doložil soudu dokumenty, které by měly prokázat jeho nevinu. Znalci zhodnotili, že intelektové dispozice se u obžalovaného pohybují v pásmu lehkého nadprůměru, performační IQ 118, verbální IQ 105. Kognitivní funkce odpovídají zjištěnému intelektu, v zátěži jsou dostatečně odolné, stabilní, mentální dispozice v jednotlivých funkcích paměti odpovídají intelektu a jsou spolehlivé. Psychologickým vyšetřením nebylo zjištěno forenzně významné organické poškození CNS a jeho případný vliv na vnímání, chování a jednání obžalovaného. Nebyla prokázána duševní porucha nebo choroba z okruhu psychotických onemocnění. Obžalovaný je osobností akcentovanou, se zvýrazněnými povahovými rysy emoční a afektivní instability, se sníženou úrovní frustrační tolerance, se sklonem k rozvoji somatických stesků a úzkostně depresivní symptomatiky jako reakce na zátěž. Xxx xxx xxx Obecná věrohodnost obžalovaného není narušena, je schopen správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události. V případě prokázání žalovaného jednání lze uvést, že z psychologického hlediska v motivaci ani realizaci posuzovaného jednání nebylo zřejmé uplatnění patických motivů a psychopatologických mechanismů. Deliktní jednání lze popsat z pozic normální psychologie, jednání by zde bylo motivováno ziskem či jiným ekonomickým prospěchem. Pokud jde o možnosti resocializace, nebyl shledán žádný zásadní faktor snižující možnost resocializace, pouze jako nepříznivá okolnost byla zmíněna akcentovaná, málo odolná osobnostní struktura. Mezi pozitivní faktory možností resocializace byla zařazena dobrá úroveň intelektu, nepřítomnost poruchy osobnosti, dosavadní bezúhonnost. Prognóza resocializace tak byla zhodnocena jako velmi dobrá (tj. stupeň 2 na škále od 1-výborná do 7-vyloučená).

Znalci uvedli, že v posuzované době byly plně zachovány schopnosti obžalovaného rozpoznat protiprávnost jeho chování a toto jednání dále ovládat. Byla zjištěna úzkostně depresivní reakce na vysokou stresovou zátěž, kdy obžalovaný se začal léčit s odstupem od

posuzovaného jednání, tedy až po zahájení trestního stíhání, a to pro neurotické úzkostné potíže. Jedná se o forenzně nezávažnou poruchu projevující se úzkostí na určitý podnět. Obtíže však nenarušují kontakt s realitou a uvedená porucha ani medikace nemají forenzně podstatný vliv na jeho schopnosti účastnit se trestního řízení. Uváděná medikace nenarušuje za standardních podmínek, které zde porušeny nebyly, výkon sociálních funkcí. Obžalovaný není závislý na alkoholu či jiné psychoaktivní návykové látce. Obžalovaný je tak schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení.

V jednací síni byl dále **prohlédnut obsah CD založených ve spisu**. Konkrétně se jedná o **CD na čl. 26**, které bylo založeno do spisu obžalovaným v rámci stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání čj. KRPA-33269-140/TČ-2012-000093-NL a obsahující dokumenty týkající se společnosti CLANROY (stanovy, zápisy z valných hromad, smluvní dokumentace a další). Dále **CD na čl. 1225** obsahující výpis z internetového bankovníctví k účtu společnosti CLANROY vedený u Komerční banky, a.s., **CD na čl. 1396** obsahující výpis z účtu společnosti CLANROY vedený u České spořitelny, a.s., seznam disponujících osob k tomuto účtu v jednotlivých obdobích a obrátové kódy. Dále **CD na čl. 1462** obsahující výpis z internetového bankovníctví k účtu společnosti CLANROY vedený u České spořitelny, a.s. a **CD předložené na žádost soudu Českou spořitelnou**, a.s. dne 1. 11. 2016 obsahující výpis z účtu společnosti CLANROY vedený u České spořitelny a.s., výpis z internetového bankovníctví a vysvětlení logu internetového bankovníctví.

U hlavního líčení byly kromě listin předložených svědky dále provedeny zejména následující **listinné důkazy**:

- **záznam o zahájení úkonů trestního řízení** ze dne 7. 8. 2012 (čl. 1-2),
- **výzva k úhradě pohledávky včetně podacího lístku** zaslaná společností CLANROY společnosti MR REALITY s.r.o. dne 13. 6. 2011 (čl. 22a),
- **rámčové smlouvy o půjčce** uzavřené mezi společností MEXX CLANROY a.s. a společností MEXX GROUP a.s. dne 2. 2. 2011, společností MEXX CLANROY a.s. a společností MEXX REALITY s.r.o. dne 14. 4. 2010 a společností MEXX CLANROY a.s. a společností MEXX REALITY CZ s.r.o. dne 5. 1. 2011 (čl. 23-25),
- **zadávací dokumentace (upravená)** k nadlimitní veřejné zakázce s názvem „Dražby zbytného nemovitého majetku“ se zadavatelem LESY ČR s.p. (čl. 149-152),
- **smlouva o poskytování služeb s přílohami** uzavřená dne 22. 6. 2010 mezi státním podnikem LESY ČR s.p. jako zadavatelem a společnostmi MEXX CLANROY a.s. a PROKONZULTA a.s. jako dodavatelem (čl. 153 – 159),
- **informace z kontrolní akce** provedené Nejvyšším kontrolním úřadem, jejímž cílem bylo prověřit hospodaření státního podniku s majetkem státu a s poskytnutými peněžními prostředky, kontrolovanými osobami bylo Ministerstvo zemědělství a státní podnik LESY ČR, kontrolovaným obdobím byly roky 2009 a 2010 a v případě věcných souvislostí také období předchozí a období následující do okamžiku ukončení kontroly (čl. 160-170),
- **jednostranný zápočet vzájemných pohledávek** zaslaný společností CLANROY státnímu podniku LESY ČR dne 15. 6. 2012 (čl. 171),
- **předžalobní výzvy** ze dne 17. 2. 2012 a 23. 2. 2012 zaslané AK Jansta, Kostka v zastoupení státního podniku LESY ČR společnosti PROKONZULTA (čl. 324-325),

- **trestní oznámení** státního podniku LESY ČR (čl. 347-354) s přílohami: **smlouva o poskytování služeb** uzavřená mezi LESY ČR a společnostmi MEXX CLANROY a PROKONZULTA (čl. 356-360), **prohlášení o úhradě ceny dosažené vydražením** k jednotlivým dražbám uvedeným ve výroku tohoto rozsudku (čl. 361-468), **protokol o provedené dražbě** týkající se dražby uvedené pod bodem 19 rozsudku (čl. 469-470),
- **stanovisko** Nejvyššího kontrolního úřadu k veřejné zakázce „Dražby zbytného nemovitého majetku“ a **stanovisko** LESY ČR (čl. 473-474),
- **úřední záznam Policie ČR** ze dne 13. 11. 2012 k doplňované dokumentaci týkající se komunikace mezi společnostmi CLANROY a LESY ČR (čl. 483), **dokument nazvaný „Přehled možných zajišťovacích titulů“** ze dne 22. 3. 2012, v němž společnost CLANROY uznává existenci závazku vůči státnímu podniku LESY ČR (čl. 484-485) a **doplnění dokumentace k podanému trestnímu oznámení** spočívající v předání emailové komunikace mezi společnostmi CLANROY a LESY ČR (čl. 486-506),
- **přehled úspěšně vydražených nemovitostí** poškozeného (čl. 508-513),
- **výzva k úhradě škody** společnosti CLANROY adresovaná státnímu podniku LESY ČR (čl. 517-518),
- **výzvy státního podniku LESY ČR k úhradě úroků z prodlení** s tabulkami výpočtu úroků z prodlení (čl. 520-1006),
- **smlouva o koupi akcií** společnosti CLANROY ze dne 16. 2. 2010 uzavřená mezi svědkem P.em J. jako prodávajícím a společnostmi TYTO ALBA, a.s. jako kupujícím a **dodatek č. 1 a dodatek č. 2** k této smlouvě (čl. 1008-1023),
- **výpis z obchodního rejstříku** společnosti MEXX GROUP, a.s., z něž plyne, že obchodní firma společnosti MEXX GROUP, a.s. byla do 15. 3. 2010 TYTO ALBA, a.s. (čl. 1024-1027),
- **smlouva o koupi akcií** společnosti CLANROY ze dne 10. 10. 2011 uzavřená mezi svědkem P. J. jako prodávajícím a společnostmi PRIME ENTERPRISE LTD. jako kupujícím, jejímž jménem smlouvu podepsal Z. M. (čl. 1037-1044),
- **kopie z rejstříkového spisu** společnosti CLANROY (čl. 1061-1191),
- **výpis z obchodního rejstříku** společnosti CLANROY (čl. 1192-1202),
- **zpráva UniCredit Bank, a.s.** ze dne 7. 11. 2012, z níž vyplývá, že společnost CLANROY má u této banky od 18. 9. 2002 zřízen účet č. xxx k němuž má od 5. 5. 2010 samostatné podpisové oprávnění J. Š. a P. S., dále má společnost zřízenou bezpečnostní schránku, k níž má dispoziční oprávnění obžalovaný, z přiloženého přehledu návštěv vyplývá, že obžalovaný tuto bezpečnostní schránku navštívil dne 7. 10. 2011, 18. 4. 2012 a 6. 6. 2012, dále výpis z výše uvedeného účtu u UniCredit Bank a.s. za období od 28. 6. 2010 do 31. 10. 2012 (čl. 1208-1216),
- **zpráva Komerční banky, a.s.** (čl. 1220-1224), z níž plyne, že obžalovaný měl k účtu společnosti CLANROY č. xxx plnou moc od 28. 6. 2011,
- **zpráva České spořitelny, a.s.** k účtu společnosti CLANROY č. xxx/0800 spolu s výpisem disponentů, výpisem transakcí za období od 8. 9. 2010 do 25. 9. 2012 a obrátovými kódy (čl. 1228-1395), doplňující **zpráva České spořitelny, a.s.** k účtu společnosti CLANROY č. xxx/0800 obsahující fotokopie dokumentace k tomuto účtu, kterou má Česká spořitelna, a.s. k dispozici, dále vysvětlení logu k internetovému bankovníctví (čl. 1401-1461, 1464-1473), ze zpráv České spořitelny, a.s. mimo jiné

- vyplývá, že obžalovaný měl od 17. 6. 2011 dispoziční oprávnění k účtu společnosti a přístup do internetového bankovníctví,
- **výpis z obchodního rejstříku** společnosti CLANROY k datu 24. 4. 2014 (čl. 1551-1561),
 - **zápis ze zasedání dozorčí rady společnosti CLANROY**, z něhož vyplývá, že obžalovaný byl ke dni 30. 10. 2013 odvolán z funkce člena představenstva společnosti a byl zvolen nový člen představenstva společnosti M. P., nar. xxx (čl. 1562),
 - **vyhláška Městského soudu v Praze**, kterou se oznamuje, že dne 30. 12. 2013 bylo zahájeno insolvenční řízení v insolvenční věci dlužníka společnosti CLANROY (čl. 1563-1564), **usnesení Městského soudu v Praze o zjištění úpadku dlužníka CLANROY**, prohlášení konkurzu na majetek dlužníka a ustanovení insolvenční správkyňe Mgr. Ing. Petry Hýskové (čl. 1565-1566), **seznam věřitelů** v insolvenčním řízení (čl. 1568-1569), **zpráva o činnosti insolvenčního správce** (čl. 1570-1579),
 - **soupis majetkové podstaty** společnosti CLANROY (čl. 1583-1584),
 - **vyjádření obžalovaného**, které přednesl na hlavním líčení dne 5. 11. 2014 (čl. 1740),
 - **lékařské zprávy** k psychickému stavu obžalovaného (čl. 1741-1744),
 - **žaloba o zaplacení částky 60.575.000,- Kč s příslušenstvím** vedená u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 64 C 127/2012, kde žalobcem je státní podnik LESY ČR a žalovaným společností CLANROY, a.s. a PROKONZULTA, a.s., (čl. 1765-1779),
 - **čestná prohlášení obžalovaného s přílohami** (čl. 1780-1783, 1814-1929), součástí příloh je také dodatek č. 01/2010 smlouvy o propagaci ze dne 1. 6. 2010 (čl. 1825-1826), k němuž se obžalovaný podle § 214 tr. řádu vyjádřil tak, že zde se jedná o smlouvu, na kterou odkazoval ve své výpovědi, tedy jde o smlouvu se společností SNOOROCK s.r.o. za jakýsi marketing, obžalovanému se ale nepodařilo zjistit, co měla společnost reálně provádět, obžalovanému toto připadá jako účelové vyvádění peněz ze společnosti CLANROY,
 - **příkaz k zatčení obžalovaného a evropský zatýkací rozkaz** (čl. 1993-2018),
 - **čestné prohlášení obžalovaného**, z něhož plyne, že se chce dobrovolně vrátit do ČR a spolupracovat s orgány činnými v trestním řízení (2069-2070),
 - **lékařské zprávy** k zdravotnímu stavu svědka Z. M. (čl. 2129, 2132, 2329, 2484-2568)
 - **usnesení č.j. KRPA-505343-329/TČ-2013-000093-NL** o zahájení trestního stíhání obžalovaného M. K. a M.a P. jako obviněných ze spáchání pokračující zvláště závažného zločinu zpronevěry podle § 206 odst. 1 a odst. 5 písm. a) tr. zákoníku (čl. 2136-2157),
 - **obžaloba Městského státního zastupitelství v Praze** ze dne 15. 5. 2014, sp. zn. 1 KZV 178/2012, věc je vedena u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 40 T 5/2014,
 - **rozsudek Městského soudu v Praze** ze dne 10. 9. 2014, sp. zn. 40 T 5/2014, **usnesení Vrchního soudu v Praze** ze dne 4. 11. 2015, sp. zn. 5To 37/2015, **rozsudek Městského soudu v Praze** ze dne 27. 1. 2016, sp. zn. 40T 5/2014 (čl. 2237-2323)
 - **obžaloba Městského státního zastupitelství v Praze** na osoby J. S. a J. Š. v Praze ze dne 25. 8. 2014, sp.zn. 1 KZV 219/2013, věc je vedena u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 T 4/2014 (čl. 2324-2327),
 - **účetní doklady** společnosti CLANROY předložené obhájkyňí obžalovaného u hlavního líčení dne 19. 7. 2016 (čl. 2396-2411),
 - **emailová zpráva JUDr. J. H.** (čl. 2421-2422),

- **zpráva svědkyně L. G.** s přílohami (čl. 2423-2430),
- **opis** z evidence rejstříku trestů fyzických osob a výpis z centrální evidence stíhaných osob na osobu obžalovaného ze dne 1. 8. 2016 (čl. 2438-2440),
- **zpráva o pověsti** obžalovaného na č.l. 2444, 2449
- **protokol o jednání** před Obvodním soudem pro Prahu 1 ze dne 23. 6. 2016 (čl. 2466-2468),
- úplné výpisy z obchodního rejstříku společností CLANROY, a.s., MEXX Reality CZ, s.r.o. v likvidaci a MEXX Group, a.s. v likvidaci
- **incidenční žaloby** podané v rámci insolvenčního řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 93 INS 37764/13 vytištěné z internetového portálu www.justice.cz.

Strany neuplatnily návrhy na doplnění dokazování, následně tedy Městský soud v Praze po provedeném dokazování postupem podle § 2 odst. 6 tr. řádu hodnotil všechny provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, a dospěl k závěru, že se obžalovaný M. K. dopustil žalované trestné činnosti v rozsahu vymezeném ve výrokové části rozsudku. Jeho vina byla v řízení spolehlivě prokázána zejména usvědčujícími výpověďmi svědků a listinnými důkazy.

Výpisem z obchodního rejstříku bylo zjištěno, že společnost CLANROY a.s., IČ 26426927, byla zapsána dne 10. 1. 2001, pod sp. zn. B 7005 vedenou u Městského soudu v Praze a pod obchodní firmou CLANROY SALES a.s. Společnost vystřídalala další obchodní firmy, a to CLANROY a.s. a MEXX CLANROY a.s. Původním předmětem podnikání společnosti byl pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor, předmět podnikání byl následně rozšiřován a doplňován, od 3. 4. 2002 se společnost zabývala prováděním veřejných dražeb. Do roku 2010 byl akcionářem této společnosti svědek P. J., z jehož výpovědi bylo zjištěno, že na jaře 2010 prodal 70 % akcií společnosti TYTO ALBA, a.s. (která byla dne 15. 3. 2010 přejmenována na MEXX GROUP, a.s.) a za tuto společnost jednal svědek Š.. Zbýlých 30 % akcií svědek P. J. prodal společnosti PRIME ENTERPRISE ltd., za níž jednal Z. M..

Společnost CLANROY následně ve spolupráci se společností PROKONZULTA vyhrála veřejnou zakázku vypsanou státním podnikem LESY ČR týkající se provádění veřejných dražeb zbytného nemovitého majetku ve vlastnictví státního podniku LESY ČR a dne 22. 6. 2010 byla uzavřena smlouva o poskytování služeb se státním podnikem LESY ČR na jedné straně jako zadavatelem a se společnostmi CLANROY a PROKONZULTA na straně druhé jako dodavatelem. Na základě této smlouvy měl dodavatel provést pro zadavatele veřejné dražby celkem 950 objektů, přičemž z dalšího dokazování vyplynulo, že společnost PROKONZULTA měla tuto činnost provádět na Moravě a společnost CLANROY v Čechách.

Ve smlouvě o poskytování služeb ze dne 22. 6. 2010 bylo mimo jiné ujednáno, že cena dosažená vydražením má být po jejím doplacení převedena na účet zadavatele v plné výši do tří pracovních dnů od okamžiku, kdy došlo k jejímu doplacení (čl. VI odst. 1 smlouvy) a dále bylo ujednáno, že zadavatel je oprávněn v průběhu plnění předmětu této smlouvy upravovat celkový rozsah a složení objektů, které budou prodávány v dražbě (čl. III odst. 4 smlouvy).

Z dokazování vyplynulo, že následně byla předávána zadavatelem dodavateli dokumentace k provádění jednotlivých dražeb a společnost začala s realizací této zakázky, dokumentace byla předávána postupně do konce roku 2010. Z výpovědi svědka H., vedoucího odboru majetku LESY ČR, však soud zjistil, že od počátku realizace zakázky vznikaly mezi LESY ČR a společností CLANROY problémy spočívající v tom, že dle státního podniku LESY ČR neprobíhal prodej majetku prostřednictvím dražeb dostatečně rychle a dle společnosti CLANROY docházelo k průtahům v předávání podkladů k jednotlivým dražbám a společnost CLANROY chtěla vyčkat předání veškeré dokumentace. Z výpovědi svědka bylo dále zjištěno, že od počátku realizace docházelo k opožděným převodům částek představujících cenu dosaženou vydražením, tedy tyto částky nebyly převáděny do tří pracovních dnů a státní podnik LESY ČR předepisoval společnosti CLANROY úroky z prodlení, které však společnost CLANROY následně uhradila. To, že docházelo k opožděným výplatám cen dosažených vydražením od počátku realizace zakázky, potvrzuje mimo jiné také svědkyně K. (dříve Z.), která uvedla, že o těchto zpožděných platbách věděla, a to zejména z oficiální dokumentace zasílané společnosti CLANROY podnikem LESY ČR, tj. z účtovaných úroků z prodlení. Nadto byla svědkyně K. na konci roku 2010 při předání poslední části zadávací dokumentace informována svědkem H., že nebyly doplacený ceny dosažené vydražením, a že pokud tyto částky nebudou uhrazeny, nebude poslední část dokumentace předána. Následně byly prostředky státnímu podniku LESY ČR zaslány expresní platbou. Svědkyně K. byla opakovaně H. informována, že dochází k opožděným výplatám cen dosažených vydražením v roce 2011. O opožděnosti plateb věděla mj. také svědkyně B., zaměstnankyně účtárny společnosti CLANROY. Opožděné platby ze strany společnosti CLANROY prokazují také listinné důkazy, kdy z emailové komunikace vyplývá, že státní podnik LESY ČR v měsících lednu a únoru 2011 urgoval realizaci dražeb, které nebyly prováděny v dostatečném rozsahu dostatečně rychle dle představ státního podniku, a z dodané dokumentace vyplývá, že poprvé státní podnik urgoval vyplacení částek dosažených vydražením a účtoval úroky z prodlení v březnu 2011, a to již za období od ledna 2011. Soud má za prokázané, že pokud společnost CLANROY hradila úroky z prodlení (penále), pak to bylo spíše proto, aby oddálila problémy, zejména odstoupení od smlouvy ze strany státního podniku LESY ČR, jak vyplynulo z výpovědi svědka H..

Soud tedy v této části musel přisvědčit tvrzení obžalovaného, že k výplatám cen dosažených vydražením docházelo opožděně od počátku realizace dražeb, jak vyplývá z výše popsanych důkazů, prodlení tedy vznikalo ještě před nástupem obžalovaného do společnosti CLANROY, avšak soud zároveň upozorňuje, že vždy byly – byť s prodlením – závazky společnosti CLANROY vůči státnímu podniku LESY ČR uhrazeny. Až za působení obžalovaného K. ve funkci předsedy představenstva společnosti došlo k tomu, jak bude podrobněji rozebráno níže, že ceny dosažené vydražením v 35 případech obsažených ve výroku tohoto rozsudku po jejich zaslání na účet společnosti CLANROY nebyly státnímu podniku LESY ČR zaslány vůbec.

Provedeným dokazováním bylo dále zjištěno, že společnost CLANROY v období od 25. 3. 2010 do 2. 2. 2011 poskytla společnostem MEXX REALITY, MEXX REALITY CZ a MEXX GROUP vysoké půjčky, když s těmito společnostmi uzavřela rámcové smlouvy o půjčce na částky v řádech milionů až desítek milionů Kč (smlouva se společností MEXX GROUP na částku 20.000.000,- Kč, se společností MEXX REALITY na částku 30.000.000,-

Kč, se společností MEXX REALITY CZ na částku 8.000.000,- Kč), přičemž smlouvy jsou podepsány stejnou osobou na straně dlužníka i věřitele (stejný podpis) a dle tvrzení obžalovaného a svědkyně G. se jednalo o podpis Josefa Š.. To, že si tyto společnosti navzájem půjčovaly peníze, potvrdili také svědci L. G., P. H., P. S., J. Š. a svědkyně B., která uvedla, že k těmto převodům docházelo na pokyn Z. M.. Zásadní však bylo to, že tyto vysoké půjčky nebyly následně společnosti CLANROY vráceny, resp. byly vráceny pouze z části (což soud dovozuje např. z platby ve výši 2.000.000,-Kč připsané na účet společnosti CLANROY od společnosti MEXX REALITY CZ dne 31. 8. 2011), byť byly učiněny určité snahy o napravení tohoto stavu a společnost CLANROY zasílala výzvy k úhradě těchto pohledávek jednotlivým společnostem. Převedením těchto prostředků na další společnosti a následným nezaplacením těchto půjček došlo k tomu, že společnost CLANROY neměla nadále prostředky na úhradu vlastních závazků. Obžalovaný také uvedl, že společnost CLANROY byla zatížena úvěry, soud považuje za prokázané, že společnost čerpala v roce 2010 úvěr od České spořitelny, a.s. ve výši 20.000.000,- Kč, což potvrdili také svědci G., S. a Š., kdy tento úvěr měl být čerpán z důvodu vysokých počátečních nákladů spojených s realizací veřejné zakázky pro LESY ČR (znalecké posudky na oceňování nemovitostí atd.). Soud tedy zhodnotil, že společnost CLANROY se v ekonomicky špatné situaci nacházela již nejméně od roku 2010 a do tohoto stavu se nedostala zaviněním obžalovaného. Výše popsanými důkazy bylo potvrzeno, že obžalovaný vypovídal pravdivě, když uvedl, že dluhy společnosti vznikly za předchozího vedení společnosti.

V první polovině roku 2011 je tedy situace taková, že společnost CLANROY má významné závazky a zároveň jí nejsou spláceny pohledávky, které společnost CLANROY má za společnostmi MEXX REALITY, MEXX REALITY CZ a MEXX GROUP a pravděpodobně zejména z toho důvodu společnost CLANROY nepřevádí v řádném termínu na státní podnik LESY ČR ceny dosažené vydražením, protože prostředky zasílané jednotlivými vydražiteli potřebuje k úhradě zejména jiných závazků, a do tohoto neuspokojivého stavu nastupuje obžalovaný jako nový předseda představenstva.

Soud přitom považuje za prokázané, že obžalovaný ve společnosti CLANROY začal působit již na jaře roku 2011, nejpozději pak v červnu tohoto roku, a nikoliv až 9. 8. 2011, od kdy je zapsán v obchodním rejstříku jako předseda představenstva společnosti. To vyplývá z několika důkazů, jednak z tvrzení svědka Š., který uvedl, že obžalovanému předával funkci již na jaře roku 2011 a zejména pak ze zpráv poskytnutých Českou spořitelnou, a.s. a Komerční bankou, a.s., z nichž vyplývá, že obžalovaný K. měl již dne 17. 6. 2011 dispoziční právo k účtu společnosti u České spořitelny, a.s. a dne 28. 6. 2011 plnou moc k účtu společnosti u Komerční banky, a.s. Nadto ze záznamů o internetovém bankovníctví poskytnutých Českou spořitelnou, a.s. je jasné patrné, že obžalovanému byl v internetovém bankovníctví vytvořen účet dne 17. 6. 2011 a obžalovaný se prostřednictvím rozhraní Business 24 Internetbanking k účtu připojoval od 20. 6. 2011. Z toho je zjevné, že obžalovaný mohl již sedm týdnů předtím, než se stal předsedou představenstva, nakládat s účty společnosti CLANROY, což soud považuje ve spojení s výpovědí svědka Š. za důkaz, že obžalovaný ve společnosti již aktivně působil.

Obžalovaný se hájil tím, že se nemohl dopředu seznámit s tím, v jakém ekonomickém stavu je společnost CLANROY s ohledem na to, že účetnictví společnosti CLANROY se nacházelo v době jeho nástupu do společnosti v katastrofálním stavu, což potvrdila zejména svědkyně G., která prováděla následnou rekonstrukci tohoto účetnictví. Soud má však za to, že právě tento katastrofální stav účetnictví měl být pro obžalovaného varovným signálem. Dále měl obžalovaný prokazatelně možnost se seznámit se stavem účtu společnosti CLANROY vedeného u České spořitelny, a.s. dostatečně dopředu, tj. přinejmenším sedm týdnů předtím, než skutečně začal vykonávat funkci statutárního orgánu společnosti CLANROY, přičemž ze záznamů o operacích prováděných v internetovém bankovníctví poskytnutých Českou spořitelnou, a.s. vyplývá, že obžalovaný prováděl v internetovém bankovníctví takové operace, které vedly k jeho seznámení s účtem (přehledy o transakcích, přehledy o závazcích na účtu apod.). Na základě výpisu z tohoto účtu společnosti CLANROY vedeného u České spořitelny, a.s. muselo být pro obžalovaného zřejmé, že jsou zde slučovány prostředky, které patří někomu jinému (ať už LESY ČR, ale i další subjekty), s vlastními prostředky společnosti CLANROY. Obžalovaný se však přesto rozhodl do společnosti vstoupit. Důležitá je také výše zmíněná rekonstrukce účetnictví, kterou prováděla společnost PONS SERVIS, konkrétně její majitelka a jednatelka L. G.. Ta uvedla, že tuto zakázku získali pravděpodobně přes její známost Z. M., pro kterého v minulosti pracovala, a smlouvu s nimi podepisoval J. Š., činnost začala v květnu 2011. Dle soudu je však pravděpodobné, že v té době ve společnosti CLANROY už působil i obžalovaný, společnost si přebíral, protože svědkyně G. uvedla, že rekonstrukce účetnictví započala ihned od jejich nástupu do společnosti, tj. od května 2011 a zároveň sdělila, že svědek musel ihned nebo velmi brzy zjistit, že účetnictví společnosti není v pořádku, a proto také na rekonstrukci účetnictví začali pracovat. Kromě toho soud připomíná, že k výplatám cen dosažených vydražením docházelo opožděně od počátku realizace dražeb, úhrady byly státním podnikem LESY ČR urgovány již začátkem roku 2011 a docházelo k účtování úroků z prodlení (a jejich úhradě), přičemž tyto informace musel obžalovaný před nástupem do funkce zjistit z obchodní dokumentace společnosti CLANROY, aniž by potřeboval účetnictví. Soud má proto za prokázané, že obžalovaný měl zásadní informace o fungování společnosti, a že účetnictví není vedeno zcela v pořádku, a vzhledem k tomuto přinejmenším akceptoval možnost, že společnost nebude v zisku, resp. bude ve ztrátě a bude mít problém s úhradou svých závazků.

Pokud obžalovaný přistoupil na to, že společnost CLANROY převzal bez podepsaných předávacích protokolů (ohledně předávaného majetku, účetnictví, obchodní dokumentace, pokladny, zůstatků na účtech, přehledu pohledávek a závazků apod.), pak jde o akceptování postupu, který naopak ukazuje na jeho záměr a v podstatě vysvětluje důvod jeho angažmá ve společnosti CLANROY.

Z provedeného dokazování je zřejmé, že společnost CLANROY prováděla dražby a za jednotlivé nemovitosti či soubory nemovitostí vydražitelé zasílali finanční prostředky na účet společnosti CLANROY vedený u České spořitelny, a.s. To vyplývá z prohlášení o úhradě ceny dosažené vydražením zasílaných společností CLANROY státnímu podniku (čl. 361-468) a je potvrzeno výpisem z účtu (jednotlivé platby jsou uvedeny na čl. 1266, 1269, 1273, 1282, 1284, 1288, 1290, 1292-1300, 1302-1306). Bylo prokázano, že dražební jistoty hradili jednotliví vydražitelé v hotovosti a z výpovědí svědků, kteří ve společnosti působili jako dražebníci, tj. svědek I. a svědkyně K., vyplynulo, že tyto částky v hotovosti dražebníci

vkládali na účet společnosti CLANROY. Soud zjistil drobné nesrovnalosti v některých výše uvedených prohlášeních o úhradě ceny dosažené vydražením, zejména pokud jde o data, kdy k doplacení ceny mělo dojít, a toto bylo reflektováno ve výroku rozsudku.

Z výpovědí svědků L. G., T. I., T. K. (dříve Z.) a H. S. vyplynulo, že po realizaci dražby probíhal proces doplacení ceny a vyplacení této částky státnímu podniku LESY ČR následovně:

Prvním krokem bylo zjištění, že již byla doplacena cena nemovitosti dosažená vydražením, což bylo zjištěno účtárnou při kontrole výpisu z účtu společnosti. Přijaté peněžní prostředky za nemovitosti obsažené ve výroku rozsudku jsou z výpisu z účtu jasně patrné (čl. 1266, 1269, 1273, 1282, 1284, 1288, 1290, 1292-1300, 1302-1306). Účtárna následně informovala o této skutečnosti dražebníka, který danou dražbu prováděl, přičemž prostředky byly s jednotlivými dražbami spárovatelné podle variabilního symbolu, který vydražitelé při odesílání plateb zadávali.

Dále tedy bylo úkolem dražebníka, aby nachystal nabývací tituly a zaslal je na příslušný katastrální úřad a domluvil se na předání nemovitosti. Následně musel dražebník připravit fakturační údaje pro účtárnu, tj. že má být plněno návrhovateli dražby (LESY ČR) dle smlouvy, tedy že mu má být vyplacen výtěžek dražby. Tyto údaje byly zaslány zpět účtárně a ta zaevidovala závazek společnosti CLANROY do účetního systému.

Dalším krokem bylo předložení pohledávky – v rámci seznamu závazků společnosti, který byl pravidelně vypracováván – statutárnímu orgánu společnosti, kdy statutární orgán tento seznam závazků zhodnotil a rozhodl, které závazky společnosti budou uhrazeny a které ne. V době, kdy ve společnosti figurovala H. jako ředitelka společnosti, byl tento seznam závazků nejprve předložen jí, ona platby vytypovala a předala seznam statutárnímu orgánu, který měl poslední slovo v tom, které platby budou realizovány. To, že se jednalo právě o statutární orgán a konkrétně o osobu obžalovaného od srpna 2011, kdo měl odpovědnost za rozhodnutí, který závazek společnosti bude uhrazen, je prokázáno svědeckými výpověďmi konkrétně svědkyň G., H. a S..

Poté, co statutární orgán na předloženém seznamu závazně označil ty závazky společnosti, které mají být uhrazeny, byl tento seznam předán zpět do účtárny, kde byly označené platby připraveny v internetovém bankovníctví jako koncepty příkazů k úhradě. Samotná realizace platby však byla poté opět na statutárním orgánu společnosti, kdy ten v internetovém bankovníctví autorizoval nachystaný příkaz k úhradě. Statutární orgán, tj. tedy od srpna 2011 obžalovaný K., měl jako jediný ve společnosti CLANROY pravomoc závazně stanovit, které závazky společnosti budou uhrazeny a které uhrazeny nebudou, a to ve dvou krocích, nejprve při výběru pohledávek ze seznamu závazků a následně při samotné autorizaci plateb.

Městský soud v Praze považuje za jednoznačně prokázané, že to byl obžalovaný, kdo rozhodoval o tom, jaké závazky společnosti budou zaplacené a kdo měl v rámci struktury

společnosti CLANROY oprávnění k samotné realizaci, resp. finální autorizaci plateb z účtu společnosti CLANROY vedeného u České spořitelny, a.s. Byť z informací poskytnutých Českou spořitelnou, a.s. vyplývá, že práva k internetovému bankovníctví měly i další osoby, a to svědci S., H., S. a B., avšak tyto osoby neměly oprávnění aktivní, tzn. taková, která mají vliv na zůstatek na účtu, měly tedy oprávnění pasivní, která odpovídají činností jako nahlížení na zůstatek na účtu či právě výše uvedenému připravování příkazů k úhradě, které probíhalo v účtárně. Soud zde také vyšel z výpovědí těchto svědků, kteří uvedli, že neměli právo autorizovat odchozí platby z účtu společnosti CLANROY. Nadto je fakt, že platby v internetovém bankovníctví autorizoval obžalovaný, prokázán výpisem operací prováděných v rámci internetového bankovníctví k účtu společnosti CLANROY vedenému u České spořitelny a.s., z něhož plyne, že uživatel pod tzv. contract ID č. 25002214, které bylo přiděleno obžalovanému K., prováděl autorizační operace, a to již od 21. 6. 2011, tedy několik týdnů předtím, než se stal předsedou představenstva společnosti, po celou dobu rozhodného období, konkrétně dále např. dne 22. 6. 2011, 3. 8. 2011, 4. 8. 2011, 5. 8. 2011, 8. – 12. 8. 2011, 15. 8. 2011, 17. 8. 2011, 1. 9. 2011, 5. 9. 2011, 10. 11. 2011 a v mnoha dalších případech. Soud si je zároveň vědom toho, že svědkyně B. u hlavního líčení vypověděla, že dle ní obžalovaný neměl vliv na to, které závazky společnosti budou uhrazeny a jaké platby budou prováděny (kdy o tomto měl rozhodovat pouze Z. M.), ale tato svědkyně měla také za to, že obžalovaný ani neměl dispoziční právo k účtu, což je však vyvráceno listinnými důkazy a soud tak dovozuje, že svědkyně B. neměla detailní povědomí o tom, jak fungovala autorizace plateb a jakými právy nakládat s majetkem společnosti CLANROY disponoval obžalovaný, nadto svědkyně ve společnosti CLANROY působila pouze do října 2011 a sama uvedla u hlavního líčení, že si předmětné okolnosti již nepamatuje.

Soud poukazuje na to, že svědkyně G. vypověděla, že obžalovaný si žádal výpis závazků jednou týdně. To ale v době, kdy společnosti běžně chodily doplatky cen dosažených vydražením od vydražitelů, a společnost měla povinnost tyto částky převést na účet LESY ČR do tří dnů, dle názoru soudu posiluje závěr, že obžalovaný K. rezignoval na snahu o splnění tohoto závazku v určené lhůtě a neměl v úmyslu zasílat platby včas, když nežádal o předkládání výpisu závazků společnosti dostatečně často. Podle svědkyně T. K. byl výše popsaný proces nastaven tak, že byl realizovatelný ve lhůtě tří pracovních dnů. Za předpokladu, že by tedy obžalovaný kontroloval seznam závazků společnosti častěji a dával pokyn k realizaci plateb a tyto potom autorizoval v souladu se smluvní povinností, nedocházelo by k prodlení ve vyplácení částek státnímu podniku LESY ČR a následně až k jejich úplnému nevyplácení.

Celá podstata této trestní věci však spočívá v jednání obžalovaného, které vedlo k nezaslání cen dosažených vydražením v 35 případech státnímu podniku LESY ČR, a které soud vyhodnotil jako záměrné. Je nezpochybnitelné, že u, ve výroku uvedených 35 souborů nemovitostí, k úhradě nedošlo. Zatímco u desítek vydražených nemovitostí došlo k realizaci výplaty ceny dosažené vydražením státnímu podniku LESY ČR (což je patrné zejména ze seznamu úspěšně vydražených nemovitostí předloženého LESY ČR, čl. 510-513), u velkého množství nemovitostí a souborů nemovitostí, konkrétně tedy 35 nemovitostí či jejich souborů uvedených ve výroku rozsudku, k vyplácení finančních prostředků nedošlo. To, že u nemovitostí, které jsou uvedeny ve výroku rozsudku, nedošlo k následnému vyplácení částek státnímu podniku LESY ČR je jednoznačně patrné z výpisu z účtu společnosti CLANROY.

To, že se tak nestalo, vyplývá také z výpovědi svědka H. a zejména soud upozorňuje, že tuto skutečnost doznal i sám obžalovaný. Výrok rozsudku obsahuje 37 útoků, ve dvou případech uvedených ve výroku rozsudku došlo k následnému a opožděnému uhrazení ceny dosažené vydražením, a to u bodu 11 a bodu 19. U těchto plateb je v poznámce uvedena adresa nemovitosti, o kterou se jednalo, z čehož je tedy možné identifikovat, že se jednalo o výplatu ceny dosažené vydražením právě za tyto konkrétní nemovitosti. Obě tyto platby byly realizovány dne 1. 3. 2012.

Na tomto místě považuje soud za vhodné uvést, že není možné přisvědčit argumentu obžalovaného, že by nějaký vliv na vyplácení částek měly účetní doklady nalezené v krabici v prostorách společnosti CLANROY, které měly ovlivnit ekonomickou situaci společnosti v negativním směru, kdy se mělo jednat o účetní doklady nákladové. I když nález těchto dokladů potvrdili také svědci G., H. a Š., tato krabice byla totiž dle svědkyně G. nalezena na začátku prosince 2011, což znamená, že k nález došlo v době, kdy obžalovaný již nehradil závazky vůči státnímu podniku LESY ČR.

Prostředky tedy státnímu podniku LESY ČR v uvedených případech nebyly vyplaceny, přičemž bylo prokázáno, že prostředky byly zasílány na účet, který nebyl vyhrazen pouze k zasílání cen dosažených vydražením jednotlivými vydražiteli, ale byl používán také jako provozní účet společnosti CLANROY, kdy na výpisu z tohoto účtu jsou patrné například úhrady faktur za mobilní telefony společnosti T-MOBILE, konkrétně se jedná například o platby ze dne 18. 10. 2011, 9. 12. 2011 nebo 27. 12. 2011, dále například o úhradu faktury pro společnost PONS SERVIS (platba ze dne 19. 9. 2011), úhrady mezd (dne 19. 9. 2011) nebo úhrady sociálního a zdravotního pojištění (taktéž např. ze dne 19. 9. 2011). Provozní povahu tohoto účtu potvrdila také svědkyně B.. Z tohoto také vyplývá, že nebylo možné jednoznačně určit, jakým konkrétním způsobem byly použity tyto prostředky svěřené společnosti CLANROY a následně v rozporu s uzavřenou smlouvou se společností CLANROY nevyplacené. Soud však přisvědčil tvrzení obžalovaného, že prostředky nacházející se na tomto účtu byly používány také na úhradu jiných závazků společnosti CLANROY, což vyplývá také z výpisu z účtu (např. platby vyplývající z plnění další veřejné zakázky pro společnost České dráhy, a.s., na účtu prováděny např. dne 12. 9. 2011 nebo 11. 10. 2011). Vzhledem k tomu, že účet byl také používán na běžné provozní platby společnosti CLANROY, jak je uvedeno výše, je vysoce pravděpodobné, že nevyplacené prostředky byly také z blíže neurčitelné části použity na provozní náklady společnosti CLANROY. V této souvislosti soud nemohl přehlédnout výpověď svědka J., který byl ve společnosti CLANROY zaměstnán do konce léta 2011 (do jara 2010 byl akcionářem společnosti CLANROY), který uvedl, že v době, kdy byl akcionářem, společnost měla více účtů, kdy na některých byly pouze finanční prostředky z dražeb a na dalších jen provozní prostředky, tzn. byly vedeny odděleně. Vypověděl i to, že dražební jistoty a ceny dosažené vydražením tehdy používali v souladu s účelem svěřeni, kdy pouze odměna z dražeb mohla být užita společností CLANROY, jako její vlastní finanční prostředky. Jak je tedy zřejmé, obžalovaný měl možnost se poučit, jak se má správně postupovat a měl přijmout příslušná opatření v tomto směru, což cíleně neučinil. Na druhou stranu soud nepochybuje o tom, že tuto nesprávnou praxi zavedl před ním již Z. M., jak vysvětlil svědek S.. Nezákonným postupem obžalovaného, který spočíval v placení dřívějších dluhů, ve vyplácení dříve splatných cen dosažených vydražením a dalších plateb, došlo k tomu, že k výplatě nyní posuzovaných 37

cen nemohlo dojít, protože finanční prostředky zkrátka společnost CLANROY neměla k dispozici. Se svěřenými finančními prostředky společnost nakládala tak, jako by se jednalo o její vlastní finance, a to i s vědomím, že skutečnost je jiná a jedná se toliko o prostředky svěřené, které mají být vyplaceny. K popsánímu jednání společnost neměla žádné oprávnění, a jestliže používala finanční prostředky způsobem, který je popsán, nutně se dopouštěla protiprávního jednání.

Soud tedy přisvědčil tvrzení obžalovaného, že přisvojené finanční prostředky byly použity zejména na závazky společnosti a případně také na provozní náklady společnosti CLANROY, což bylo promítnuto ve výroku rozsudku. Soud považuje nicméně za nutné poukázat na to, že z výpisu z účtu společnosti CLANROY vedeného u České spořitelny, a.s. byly zjištěny i výdaje, které by bylo možné označit přinejmenším za podezřelé, a u nichž je možné se domnívat, že sloužily k obohacení blíže nezjištěných osob. Jedná se zejména o částky, které byly za dobu působení obžalovaného jako předsedy představenstva vybrány v hotovosti, kdy tyto hotovostní výběry jsou patrné z výpisu z účtu společnosti CLANROY vedeného u České spořitelny, a.s. a konkrétně jde např. o hotovostní výběr ve výši 500.000,- Kč ze dne 23. 9. 2011, hotovostní výběr ve výši 100.000,-Kč ze dne 27. 9. 2011, hotovostní výběr ve výši 318.000,-Kč ze dne 3. 10. 2011, hotovostní výběr ve výši 500.000,-Kč ze dne 5. 10. 2011, hotovostní výběr ve výši 100.000,-Kč ze dne 13. 10. 2011, hotovostní výběr ve výši 1.520.000,-Kč ze dne 14. 10. 2011, hotovostní výběr ve výši 195.000,-Kč ze dne 19. 10. 2011, hotovostní výběr ve výši 127.000,-Kč ze dne 25. 10. 2011, hotovostní výběr ve výši 205.000,-Kč ze dne 29. 11. 2011, hotovostní výběr ve výši 214.094,-Kč ze dne 7. 12. 2011, hotovostní výběr ve výši 425.000,-Kč ze dne 16. 12. 2011 a mnoho dalších podobných výběrů.

Výše uvedené skutečnosti vedly soud k závěru, že ve všech útocích uvedených ve výroku rozsudku došlo k uvedenému jednání, pro které je obžalovaný trestně stíhán a uzavřel, že v 35 případech uvedených ve výroku rozsudku bylo s finančními prostředky svěřenými společnosti CLANROY státním podnikem LESY ČR naloženo v rozporu se sjednaným účelem, tj. jako s vlastním majetkem společnosti CLANROY.

Soud se dále zabýval argumentem obžalovaného, že k trestnému činu nedošlo proto, že společnost CLANROY měla pohledávku za státním podnikem a tudíž nemohla vzniknout tvrzená škoda. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že společnost CLANROY dne 15. 6. 2012 zaslala státnímu podniku LESY ČR dokument nazvaný jednostranný zápočet vzájemných pohledávek (čl. 171), v němž společnost CLANROY tvrdí, že má za LESY ČR pohledávku ve výši 62.017.533,-Kč (tedy pohledávku převyšující částku nevyplacených cen dosažených vydražením o 6.512.533,-Kč), kdy tato částka představuje škodu způsobenou státním podnikem porušením ustanovení čl. IV odst. 1 smlouvy o poskytnutí služeb, tj. ustanovení, na jehož základě má společnost CLANROY povinnost poskytovat dodavateli maximální součinnost při předání dokumentace k jednotlivým objektům, které jsou předmětem dražby. V podrobněji odůvodněné výzvě k úhradě škody zaslané státnímu podniku dne 28. 5. 2012 advokátem T. B. (čl. 517) je vysvětleno, že ke vzniku škody podle nich došlo tím, že státní podnik LESY ČR nepředal společnosti CLANROY podklady ke všem 950 nemovitostem, které měly být vydraženy na základě čl. III odst. 1 smlouvy o poskytování služeb, ale že tedy byly předány podklady pouze k 616 objektům, a tím vznikl na

straně společnosti CLANROY ušlý zisk z nerealizovaných dražeb a dále škoda odpovídající nákladům na realizační připravenost dodavatele k prodeji všech objektů.

Soud má za to, že s výše uvedenou argumentací se nelze ztotožnit, protože tvrzení, že zmenšení počtu objektů určených k dražbě mělo dát vzniknout ušlému zisku na straně společnosti CLANROY, je vyvratitelné zcela jednoduše při pouhém nahlédnutí do smlouvy o poskytování služeb. Čl. III odst. 4 této smlouvy stanoví, že zadavatel (LESY ČR) je oprávněn v průběhu plnění předmětu této smlouvy upravovat celkový rozsah a složení objektů, které budou prodávány v dražbě. Smlouva tak jasně dává právo státnímu podniku LESY ČR upravovat počet dražených nemovitostí, a jak bylo vysvětleno několika svědky (zejména svědek H.), od počátku realizace bylo jasné, že k těmto změnám bude docházet a společnost CLANROY na toto byla upozorňována.

Tato snaha společnosti CLANROY z titulu náhrady škody dosáhnout jednostranného zápočtu vzájemných pohledávek se zdá obzvláště účelová s ohledem na to, že poslední dokumentace k draženým nemovitostem byla předána do konce roku 2010, tzn. že společnost CLANROY přichází s tvrzením vzniku škody rok a půl poté, co byla obeznámena se skutečností, že státní podnik LESY ČR v souladu s čl. III odst. 4 využil možnosti změny rozsahu objektů prodáváných v dražbě a že tedy počet provedených dražeb bude nižší. Závěr soudu, že se jedná pouze o účelovou snahu společnosti CLANROY vyhnout se plnění závazku vůči státnímu podniku LESY ČR, podporuje dále fakt, že pouze dva měsíce před zasláním výzvy k uhrazení náhrady škody ve výši přesahující 62.000.000,-Kč, společnost CLANROY svůj závazek vůči státnímu podniku LESY ČR prostřednictvím obžalovaného uznala v písemnosti nazvané „Přehled možných zajišťovacích titulů“ (čl. 484), v níž uvádí, jaké bude mít v nejbližší době příjmy, z nichž „bude schopna uhradit v průběhu roku 2012 v plné výši závazek vůči společnosti LESY ČR s.p.“. Zároveň obžalovaný v tomto dokumentu uvádí, že se jedná o přísně tajný dokument a žádá o řešení celé záležitosti smířčí cestou. Pouhé dva měsíce poté tedy společnost CLANROY vyzvala státní podnik k náhradě škody, jak je popsáno výše.

Soud nemohl přisvědčit ani tvrzení obžalovaného, že z nevyplacených cen dosažených vydražením, které jsou uvedeny ve výroku tohoto rozsudku, musí být odečteny částky odpovídající smluvní odměně, která náležela společnosti CLANROY za provedení dražby podle uzavřené smlouvy. Z provedeného dokazování vyplynulo, že společnosti CLANROY sice náležela smluvní odměna za provedené dražby, ale tato odměna měla být státním podnikem LESY ČR zaslána až následně poté, co byla státnímu podniku od společnosti CLANROY převedena celá cena nemovitosti dosažená vydražením. To vyplývá zejména ze znění samotné smlouvy o poskytování služeb ze dne 22. 6. 2010, kdy v čl. VI odst. 1 smlouvy je uvedeno, že „cena nemovitosti dosažená vydražením bude po jejím doplacení v plné výši převedena na účet zadavatele, a to do tří pracovních dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala“. A dále čl. VI odst. 2 této smlouvy uvádí, že smluvní odměna dodavatele za dražbu nemovitosti bude uhrazena na základě faktury vystavené dodavatelem, a to až po zapsání nového vlastníka do katastru nemovitostí. Výše uvedené potvrdili také svědkyně S. a H., z jejichž výpovědí vyplynulo, že smluvní odměna byla státnímu podniku LESY ČR fakturována zvlášť.

Provedeným dokazováním dále však bylo mimo jiné zjištěno, že společnost CLANROY byla součástí určitého holdingu společností, do něhož spadají také společnosti MEXX REALITY, MEXX REALITY CZ a MEXX GROUP, které spojuje zejména osoba Z. M.. A dále zde také figurují ve více společnostech další osoby, zejména svědek Š. a svědek S.. Ke Zdeňku M. považuje soud za nutné uvést, že je na základě provedení dokazování přesvědčen, že to byl právě Z. M., kdo fakticky vlastnil společnost CLANROY. Od 8. 11. 2011 je jediným akcionářem společnosti CLANROY společnost PRIME ENTERPRISE Ltd., za níž jednal při prodeji podílu Z. M., jak vyplývá z několika svědeckých výpovědí, zejména z výpovědi svědka J., od něhož Z. M. společnost kupoval. Z. M. v případném řízení uvedl, že za společnost jednal proto, že byl jejím statutárním zástupcem do prosince 2011, poté byl odvolán, a to akcionářem této společnosti, kterým byl španělský právník „J. L.“, jehož příjmení si svědek nevybavil. Soud tuto výpověď považuje za nepravdivou a zejména poukazuje na to, že zcela shodně vypověděl svědek Š., tedy že akcionářem PRIME ENTERPRISE Ltd. byl J. L., na jehož příjmení si nevzpomíná. Svědek Š. nadto na podporu svého tvrzení, že tato osoba skutečně existuje, uvedl, že se s ním znal osobně a opakovaně s ním jednal, J. L. měl zájem o chod společnosti CLANROY. Přitom ale u hlavního líčení uvedl, že ve společnosti CLANROY skončil po právníky zprostředkované dohodě s akcionářem společnosti, kterým byl „nějaký španělský občan“. Soud dále zjistil např. z výpovědi svědka I. a svědkyně B., že Z. M. vystupoval ve struktuře společnosti jako její majitel a činil obchodní rozhodnutí. Soud z tohoto dovozuje, že skutečným majitelem, resp. akcionářem společnosti CLANROY, byl Z. M., skrývající se za subjektem PRIME ENTERPRISE Ltd.

Soud má také za to, že předchozí předseda představenstva, tedy J.Š., byl ve společnosti CLANROY pouze nastrčen a ve skutečnosti se o dění v této společnosti nezajímal, jak vyplynulo z jeho vlastní výpovědi, více se věnoval aktivitám v rámci společností MEXX REALITY a MEXX REALITY CZ. Nadto svědek Š. ve výpovědi uvedl, že měl pro společnost shánět obchodní případy a přitom si nebyl schopen vybavit žádné klienty společnosti, nevěděl, zda měl někdo další dispoziční práva k účtům společnosti a neměl ponětí o ekonomickém stavu společnosti CLANROY. Soud také upozorňuje na to, že nejenom, že ve výše uvedených společnostech působily stejné osoby, ale zavedená praxe v těchto společnostech byla velmi podobná. Například pokud jde o smíšení prostředků, které náleží někomu jinému a prostředků, které jsou ve vlastnictví společnosti a ta je tedy může používat, na jednom společném účtu. Městský soud v Praze také odkazuje na výše zmíněný rozsudek Městského soudu v Praze, sp. zn. 40 T 5/2014, z něhož je dále patrné, že trestná činnost, v tomto případě týkající se společnosti MEXX REALITY, byla velmi obdobná. Soud uzavřel, že finanční prostředky se nestávaly majetkem společnosti a za splnění stanovených podmínek měly být vypláceny původním majitelům prodávaných nebo dražených nemovitostí. K tomu však docházelo s velkými časovými prodlevami. Finanční prostředky skládané do úschovy jejími klienty totiž byly vedeny neodděleně od ostatních finančních prostředků na běžném bankovním účtu a nakládáno s nimi bylo v rozporu s účelem jejich složení jako by byly jejím vlastním majetkem. Dále například z výpovědi svědka S. vyplynulo, že ve společnosti MEXX GROUP předkládali seznam závazků jednou týdně Zdeňku M. (tedy zcela obdobně jako předkládání závazků obžalovanému K. ve společnosti CLANROY), svědek S. také popsal

pohyb peněz v rámci „holdingu“ MEXX GROUP a že o autorizaci plateb v této společnosti rozhodoval Z. M..

Jak bylo uvedeno výše, tyto společnosti jsou provázány osobou Z. M. a soud je toho názoru, že dalších trestně stíhaných osob, tj. svědka Š., svědka S. (v rámci MEXX REALITY) i obžalovaného K. využíval jako tzv. bílé koně se záměrem sám zůstat skryt.

Pravděpodobně s ohledem na tuto provázanost dalších osob, které byly nebo jsou samostatně trestně stíhány za podobnou trestnou činnost ve výše uvedených společnostech, a zejména s ohledem na to, že nebyl po celou dobu členem představenstva sám, ale členy představenstva také do 26. 10. 2011 byli J. Š. a Š. B., namítal obžalovaný, že neměl před soudem stanout sám, ale měly být spoluobžalovány také tyto další osoby. Soud je však vázán zásadou obžalovací obecně vyjádřenou v § 2 odst. 8 tr. řádu, tedy soud nemůže jakkoliv rozšířit počet obžalovaných osob v trestní věci tak, jak by si obžalovaný představoval, a zároveň případná trestní odpovědnost dalších osob za předmětný skutek nemá vliv na posouzení viny obžalovaného. Nadto soud uvádí, že další osoby, které zmiňoval obžalovaný, a které byly po určitou část doby uvedené ve výroku rozhodnutí členy představenstva, neměly významné postavení ve společnosti CLANROY, jak vyplynulo zejména ze svědeckých výpovědí, na rozdíl např. od Z. M., jak je uvedeno výše. Soud také nepřehlédl, že obžalovaný se pokoušel v průběhu trestního řízení svalit vinu na jinou osobu, avšak pokaždé ve svých vyjádřeních obvinil někoho jiného. Ve stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání je podle něj osobou, která stojí za veškerou protiprávní činností společnosti CLANROY svědek S., v medializovaném čestném prohlášení zaslaném po jeho uprchnutí zase uvádí, že „šedou eminencí“ všech výše uvedených společností je svědek S. a u hlavního líčení se takto vyjádřil o svědku Š.. Soud dodává, že tyto snahy o svalení viny na jinou osobu po provedeném dokazování považuje za nevěrohodné.

Výpovědi insolvenční správky Petry Hýskové bylo zjištěno také to, že zmizelo účetnictví společnosti CLANROY, které bylo odstraněno z kanceláře společnosti CLANROY. Společnost CLANROY jako dlužník podala k datu 31. 12. 2013 insolvenční návrh, v polovině února 2014 proběhlo místní šetření a byly nalezeny pouze kusé dokumenty patřící do účetnictví, což zanechalo dojem, že kanceláře byly vyklizeny ve spěchu. Svědkyně G. uvedla, že se společností rozvázala dohodu, na jejímž základě bylo vedeno účetnictví, taktéž k 31. 12. 2013 a předala účetnictví, přičemž kanceláře byly reálně vyklizeny v polovině ledna. Ke dni 11. 11. 2013 se jediným členem představenstva společnosti CLANROY stal M. P., který dle insolvenční správky nemá o fungování společnosti CLANROY žádnou představu a na jednání ho doprovází svědek Š.. Soud se může z tohoto domnívat, že osoby z „holdingu“ MEXX GROUP, zejm. obžalovaný a svědek Š. se s ohledem na zhoršující se situaci ve společnosti pokusili zamést stopy a vyhnout se nutnosti řešit insolvenční řízení, přičemž se zároveň postarali o odstranění účetnictví společnosti CLANROY.

Soud na závěr zdůrazňuje, že obžalovaný sám uznal svoji vinu, když ve své výpovědi uvedl, že si myslí, že z pohledu zákona je vinen a je to jeho chyba.

Městský soud v Praze shrnuje, že obžalovaný K. vykonával funkci předsedy představenstva společnosti CLANROY, která se v době jeho nástupu do funkce již nacházela

v ekonomicky nepříznivé situaci, a závazky společnosti byly hrazeny zpravidla se značným prodlením. Společnost CLANROY v té době dokončovala realizaci veřejné zakázky pro státní podnik LESY ČR spočívající v provádění dražeb nemovitého majetku tohoto státního podniku. V době od nástupu obžalovaného do funkce předsedy představenstva, tj. od 9. 8. 2011 byly zasílány vydražiteli nemovitostí částky představující ceny dosažené vydražením na účet společnosti CLANROY č. xxx/0800 vedený u České spořitelny, a.s., přičemž se jednalo o prostředky společnosti CLANROY pouze svěřené a tato společnost byla na základě smlouvy uzavřené se státním podnikem LESY ČR povinna tyto prostředky státnímu podniku do tří dnů převést. Přestože v desítkách případů společnost CLANROY za působení obžalovaného ve funkci předsedy představenstva tento svůj závazek – byť s prodlením – dodržela, v případech uvedených ve výroku rozsudku k vyplacení částky státnímu podniku LESY ČR nedošlo, přičemž provedeným dokazováním bylo zjištěno, že osoba odpovědná za určení toho, které závazky společnosti budou uhrazeny a za provedení plateb, resp. jejich autorizaci, byl obžalovaný. Jednáním obžalovaného tak došlo k přisvojení si peněžních prostředků poškozeného státního podniku LESY ČR a tím ke vzniku škody na majetku poškozeného. Výše způsobené škody byla zjištěna součtem jednotlivých cen dosažených vydražením nemovitostí, které státnímu podniku nebyly vyplaceny.

Zjištěné protiprávní jednání obžalovaného M. K. Městský soud v Praze **právně kvalifikoval** jako zvlášť závažný zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, jehož se obžalovaný úmyslně dopustil tím, že v době od srpna do prosince roku 2011 jako předseda představenstva dražební společnosti CLANROY, a.s. a tedy jako osoba odpovědná za obchodní vedení společnosti, řízení zaměstnanců, s přehledem o stavu závazků společnosti, s aktivním dispozičním právem k účtu společnosti č. xxx/0800 vedeného u České spořitelny, a.s. a s právem autorizace plateb z tohoto účtu, v úmyslu použít prostředky svěřené státním podnikem LESY ČR, s.p. na základě „Smlouvy o poskytnutí služeb“ uzavřené dne 22. 6. 2010 mezi státním podnikem Lesy České republiky, s.p. a společností MEXX CLANROY, a.s. a společností PROKONZULTA, a.s. v rozporu s účelem, pro který byly svěřeny, tyto inkasované finanční prostředky, které měl na základě výše uvedené smlouvy povinnost ve lhůtě tří pracovních dnů ode dne doplacení ceny dosažené vydražením převést na účet státního podniku Lesy České republiky, s.p., použil jiným způsobem nijak nesouvisejícím s účelem svěření těchto prostředků, zpravidla k úhradě jiných závazků společnosti CLANROY, a.s. a na pokrytí běžných provozních nákladů společnosti CLANROY, a.s. Obžalovaný si tedy svým jednáním přisvojil věc (tj. naložil s ní v rozporu s účelem, k němuž mu byla dána do dispozice), která mu byla svěřena a způsobil tak na cizím majetku, konkrétně na majetku státního podniku LESY ČR škodu a přitom přinejmenším jinému (společnosti CLANROY) obstaral z věci trvalý prospěch. Tato škoda způsobená jednáním obžalovaného dosáhla výše 55.505.000,- Kč a jedná se tedy o škodu velkého rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku.

Soud se pečlivě zabýval námitkami, že nebyly naplněny všechny znaky skutkové podstaty trestného činu zpronevěry podle § 206 tr. zákoníku, kdy obžalovaný tvrdil, že nejednal v úmyslu poškodit LESY ČR nebo obohatit sebe či někoho jiného nebo v úmyslu uvést někoho v omyl a na úmysl pachatele nelze dle obžalovaného usuzovat jen z okolnosti, že ve sjednané lhůtě, obžalovaný nezaplatil jemu svěřené prostředky poškozenému. Stejně tak neměla být naplněna subjektivní stránka trestného činu zpronevěry podle § 206 tr. zákoníku,

protože úmysl pachatele musí být přítomen již v okamžiku uzavření smlouvy. K těmto námitkám Městský soud v Praze uvádí, že má za to, že bylo spolehlivě prokázáno, že obžalovaný se jednání dopustil s vědomím, že je jeho povinností autorizovat vyplacení částek dosažených vydražením státnímu podniku LESY ČR v každém jednotlivém případě, že tyto prostředky nejsou ve vlastnictví společnosti CLANROY a že nevyplacením těchto částek porušuje zájem chráněný zákonem, tj. v tomto konkrétním případě zájem poškozeného státního podniku LESY ČR na vlastnictví věci. Obžalovaný si byl vědom toho, že tímto svým jednáním způsobí poškozenému škodu, přesto tyto platby neprovedl a prostředky si přisvojil. Tento závěr soudu je podpořen tím, že obžalovaný sám přiznal, že prostředky nebyly vyplaceny, přitom ale neuvedl, že měl v úmyslu je kdykoliv státnímu podniku LESY ČR vrátit, respektive vyplatit. Naopak obžalovaný ještě ve snaze vyhnout se povinnosti splnit závazky společnosti CLANROY zaslal státnímu podniku LESY ČR jednostranný zápočet vzájemných pohledávek, z čehož je dle soudu patrný jasný úmysl obžalovaného si peněžní prostředky státního podniku LESY ČR trvale přisvojit.

Soud zároveň dospěl k závěru, že není možné akceptovat další argumenty vztahující se k absenci úmyslu obžalovaného. Bylo-li uváděno, že úmysl pachatele musí být přítomen již v době uzavření smlouvy, tomuto argumentu však nelze přisvědčit, kdy pro trestný čin zpronevěry právě není neobvyklé, když úmysl pachatele vznikne až poté, kdy byla věc pachateli svěřena, tj. v tomto případě až poté, co byla doplacena cena dosažená vydražením (srov. usnesení NS ČR 5 Tdo 61/2013). V každém případě se však nejedná o okamžik uzavření smlouvy mezi společnostmi CLANROY a PROKONZULTA a státním podnikem LESY ČR. K argumentu, že nebylo prokázáno, že obžalovaný jednal v úmyslu uvést někoho v omyl nebo v úmyslu sebe či někoho jiného obohatit, soud uvádí, že naplnění skutkové podstaty trestného činu zpronevěry není na rozdíl od trestného činu podvodu vázáno na úmysl uvést někoho v omyl, ale je vázáno na úmysl si věc přisvojit a způsobit tím škodu na cizím majetku.

Soud dále dodává, že je zcela nepochybné, že se obžalovaný jednání dopustil přinejmenším v úmyslu nepřímém. Obžalovaný má dle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie intelektové dispozice v pásmu lehkého nadprůměru, s ohledem na takto vysoké intelektové vlastnosti obžalovaného považuje soud za nepochybné, že si obžalovaný musel uvědomovat, že má povinnost peněžní prostředky převést na státní podnik LESY ČR a pokud tak neučiní, že může takovým jednáním ohrozit zákonem chráněný zájem státního podniku LESY ČR na vlastnictví věci a pro případ, že se tak stane, s tím byl zcela srozuměn. Městský soud v Praze v každém případě dovedl, že se obžalovaný dopustil úmyslného protiprávního jednání a subjektivní stránka skutkové podstaty trestného činu zpronevěry podle § 206 tr. zákoníku tak byla naplněna.

Soud se stejně tak neztotožnil s argumenty, že by mělo být jednání obžalovaného právně kvalifikováno jako trestný čin porušení povinností při správě cizího majetku podle § 220 tr. zákoníku. Obhájkyňe uvedla, že pro případy, kdy pachatel na cizím majetku způsobí škodu bez úmyslu se obohatit, slouží zejména § 220 tr. zákoníku a má být použit primárně. K tomu Městský soud v Praze uvádí, že o trestný čin porušení povinností při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 tr. zákoníku jde tehdy, když pachatel poruší podle zákona mu

uloženou nebo smluvně převzatou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek, a tím jinému způsobí škodu nikoli malou. Povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek mají osoby, kterou jsou povinny spravovat (zařizovat) záležitosti jiných osob, pokud je v tom zahrnuta i povinnost péče o jejich majetek nebo nakládat s ním. Taková povinnost může být vedle zákonného ustanovení určena i smlouvou. Jednání u tohoto trestného činu spočívá v tom, že pachatel způsobí jinému škodu tím, že poruší podle zákona mu uloženou nebo smluvně převzatou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek. Podstatou u trestného činu podle § 220 tr. zákoníku je sice vznik škody na spravovaném cizím majetku, ale na rozdíl od trestného činu zpronevěry podle § 206 tr. zákoníku tuto škodu zákon nespojuje s tím, aby v souvislosti s ní pachatel obohatil sebe nebo někoho jiného. Tím se tyto trestné činy od sebe zásadně liší, protože i když zákon u trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku předpokládá vznik škody, dochází k ní zásadně tím, že pachatel tohoto trestného činu poruší svou povinnost spravovat (zařizovat) záležitosti jiných osob. Škoda u tohoto trestného činu proto vzniká nedodržením postupů a stanovených povinností pečovat o svěřený majetek nebo nakládat s ním v zájmu takového majetku či osoby, která jej vlastní, nebo nesplněním povinnosti opatrovat nebo spravovat cizí majetek v rámci zásad řádné péče o majetek, péče řádného hospodáře, odborné péče a náležitého obhospodařování majetku. Škoda se tak projeví v majetkové sféře poškozeného ve zmenšení jeho majetku nebo v ušlém zisku (srov. rozhodnutí č. 55/1971 Sb. rozh. civ. nebo č. III/1967, s. 51 Sb. rozh. tr.), ale pachatel si takový cizí spravovaný majetek nebo jeho část nebo takovou cizí věc nepřisvojí. Nedojde u něj k obohacení (srov. rozhodnutí č. 21/2002 Sb. rozh. tr.). Škoda zde vzniká proto, že pachatel činí neoprávněné nebo nesprávné či jinak nezodpovědné manipulace s takovým majetkem. Protože se trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 tr. zákoníku vztahuje na osoby, jimž bylo svěřeno opatrování nebo správa cizího majetku, a uplatní se tam, kde nebylo prokázáno, že by ve své funkci obohatily sebe nebo jiného, ale prokáže se jen způsobení škody je subsidiární k ustanovení o trestném činu zpronevěry podle § 206 tr. zákoníku (srov. usnesení NS ČR, sp. zn. 5 Tdo 61/2013, rozh. č. 48/1951 a č. 21/2002 Sb. rozh. tr., příp. usnesení NS ČR, sp.zn. 11 Tdo 1518/2004 a sp.zn. 8 Tdo 1069/2015). Za skutkového stavu prokazaného v této věci, kdy zjevně v důsledku jednání obžalovaného došlo k přisvojení si cizí věci – peněžních prostředků (cen) dosažených vydražením – kdy jimi byla obohacena společnost CLANROY, není prostor pro přijetí jiné právní kvalifikace, než jak je výše uvedeno.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z účelu trestu podle § 38 tr. zákoníku a přihlédl podle § 39 odst. 1 tr. zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k popsáním okolnostem případu, k možnostem nápravy obžalovaného, k jeho poměrům a dosavadnímu způsobu života a k jeho chování po činu, přičemž se pečlivě zabýval polehčujícími i přitěžujícími okolnostmi podle § 41 a 42 tr. zákoníku. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

Městský soud v Praze hodnotí závažnost spáchaného trestného činu jako vysokou. Jednáním obžalovaného byl dotčen zákonem chráněný zájem na ochraně majetku poškozeného státního podniku LESY ČR, a to ve velkém rozsahu. Celkově svým jednáním

způsobil obžalovaný škodu, která je více než jedenáctinásobkem zákonem stanovené hranice pro škodu velkého rozsahu. Z místa bydlisťe nebyly k osobě obžalovaného zjištěny žádné negativní poznatky a stejně tak nebylo zjištěno, že by byl obžalovaný v minulosti trestán. Soud ve své úvaze o druhu a výměře trestu vycházel také ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, v němž znalci uvádějí, že deliktní jednání obžalovaného lze popsat z pozic normální psychologie a jeho jednání tak bylo motivováno ziskem či jiným ekonomickým prospěchem, kdy dalším dokazováním bylo prokázáno, že motivem obžalovaného bylo získání ekonomického prospěchu pro společnost CLANROY. Soud vzal také v úvahu znalecké závěry ohledně možnosti resocializace obžalovaného, kdy nebyl shledán žádný zásadní faktor snižující možnost resocializace a ta byla celkově zhodnocena jako velmi dobrá (tj. stupeň 2 na škále od 1-výborná do 7-vyloučená).

Městský soud v Praze shledal v jednání obžalovaného polehčující okolnosti ve smyslu ustanovení § 41 tr. zákoníku, ale také okolnosti přetěžující ve smyslu § 42 tr. zákoníku. Mezi uvedené okolnosti polehčující patří, že obžalovaný vedl před spácháním trestného činu řádný život, jak je uvedeno výše (§ 41 písm. o) tr. zákoníku) a dále zejména to, že obžalovaný napomáhal při objasňování své trestné činnosti v rámci hlavního líčení (§ 41 písm. l) tr. zákoníku). Obžalovaný ještě před svým návratem do České republiky z Belize uvedl v čestném prohlášení, že hodlá spolupracovat s orgány činnými v trestním řízení, tato jeho slova byla po jeho návratu naplněna a v rámci hlavního líčení obžalovaný plně spolupracoval a pomáhal objasňovat některé skutečnosti, zejména vysvětlovat, jak bylo nakládáno s finančními prostředky státního podniku LESY ČR a doznání, že tyto finanční prostředky byly použity v rozporu s účelem, ke kterému byly svěřeny. Výše uvedené polehčující okolnosti byly výrazně promítnuty do výše uloženého trestu. Naproti tomu však musel soud vzít v úvahu také to, že obžalovaný měl dost dlouhou dobu k tomu, aby napravil protiprávní stav a vydal státnímu podniku LESY ČR svěřené finanční prostředky, rovněž tedy obžalovaný spáchal trestný čin po předchozím uvážení (§ 42 písm. a) tr. zákoníku) a také že ke spáchání trestného činu využil své funkce, konkrétně tedy funkce předsedy představenstva ve společnosti CLANROY (§ 42 písm. f) tr. zákoníku).

Obžalovaný se dopustil zvláště závažného zločinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku a za svou trestnou činnost tak byl ohrožen trestem odnětí svobody v trvání pět až deset let. S ohledem na výše popsané zejména polehčující okolnosti uložil soud obžalovanému trest jen mírně převyšující dolní hranici zákonné trestní sazby v trvání šesti let. Soud má zato, že taková délka je zákonná a zcela přiměřená. Soud s ohledem na výše uvedené hodnocení obžalovaného z psychiatrického a psychologického hlediska, zhodnocenou možnost resocializace, jeho napomáhání při objasňování protiprávního jednání u hlavního líčení a ekonomickou povahu spáchaného trestného činu dospěl k závěru, že u obžalovaného je pro výkon trestu odnětí svobody dán důvod pro zařazení do mírnějšího typu věznice podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku, a to do věznice s dozorem.

S ohledem na to, že trestná činnost obžalovaného neoddělitelně souvisela s jeho výkonem funkce předsedy představenstva společnosti CLANROY, soud uložil obžalovanému

podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy ve společnostech a družstvech v trvání osmi let. Při úvahách o určení délky doby trvání tohoto trestu se Městský soud v Praze řídil zejména tím, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil ve společnosti CLANROY, která byla součástí širší struktury vzájemně propojených společností, kdy bylo prokázáno, že přesouvání jednotlivých osob mezi těmito společnostmi, a to i těch, které také byly nebo jsou trestně stíhány za činnost v těchto společnostech, bylo zcela typické a je proto žádoucí zabránit tomu, aby se obžalovaný v budoucnu znovu zapojil do fungování těchto nebo podobných struktur. Z tohoto důvodu soud uložil trest zákazu činnosti v horní polovině zákonem stanovené doby.

Ve výroku o **náhradě škody** soud obžalovaného zavázal povinností k náhradě škody poškozenému státnímu podniku LESY ČR, který se řádně a včas připojil k řízení s nárokem na náhradu škody. Soud vycházel z částky, kterou poškozený uplatnil ve svém posledním návrhu a která odpovídá výši škody způsobené státnímu podniku LESY ČR a uvedené ve výroku o vině. Nebylo prokázáno, že by škoda nebo její část byla dosud uhrazena nebo že by pohledávky poškozeného státního podniku LESY ČR byly uspokojeny v rámci probíhajícího insolvenčního řízení. Z toho důvodu soud shledal návrh poškozeného na náhradu škody jako důvodný a podle § 228 odst. 1 tr. řádu zavázal obžalovaného k náhradě škody tak jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **lze podat** odvolání do **osmi** dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání podané osobou oprávněnou a včas **má** odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 2. listopadu 2016

JUDr. Silvie Slepíčková
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Andrea Bohánská